

Storia del
Santuario di
N. S. di Roverano

Beeltenis van Onze Lieve Vrouwe van Roverano met Kind

DE GESCHIEDENIS
VAN HET HEILIGDOM VAN
ONZE LIEVE VROUWE VAN ROVERANO

MET DOCUMENTEN

TWEEDE EDITIE

GECORRIGEERD EN STERK UITGEBREID

»»»»»»» ----- «««««««

GENUA

JEUGD DRUKKERIJ

Mura di Santa Chiara, 42

—

1875

Vertaling vanuit Italiaans naar Nederlands, door Piet/er Bult, na een bezoek aan
het Heiligdom van Onze Lieve Vrouwe van Roverano in april 2024.

Voor de Heilige Maagd Maria

Aanvaard, o grote Moeder, dit werk dat ik op uw altaar plaats. Ik heb het getekend sinds ik op een heilige pelgrimstocht ging van het Bisschoppelijk Seminarie van Brugnato met mijn meest vrome professoren, mijn collega's en onze meest toegewijde leerlingen naar dit illustere heiligdom van u (1840). Hier, rond uw altaar, vertrouwde ik mezelf toe aan uw bescherming, hier opende ik voor u de toestand van mijn ziel, hier legde ik de geheimen van mijn hart in uw moederlijke boezem; en hier verkreeg ik genaden die nooit uit mijn geheugen zullen verdwijnen. Daarom, aanvaard, Moeder van God en mijn Moeder, als een teken van mijn dankbaarheid, dit kleine werk en zegen het.

En laat ook anderen weten dat wie op u hoopt, nooit tevergeefs hoopt.

Afwezig in lichaam maar aanwezig in geest keer ik hier terug om het land te bezoeken dat u hebt geheiligd met uw Bestaan, en u dankend voor de andere gunsten die u in de loop der jaren voor mij hebt verkregen, herhaal ik mezelf met onuitsprekelijke vreugde.

Genua, mei 1875

In alles, uw dienaar en zoon
Prof. Fedele Luxardo

HOOFDSTUK I

Roverano

Eén van de mooiste parels van Ligurië is ongetwijfeld het Heiligdom van Onze Lieve Vrouwe van Roverano. Het bevindt zich in het parochiegebied van Santo Andrea di l'Ago, op de grens van het bisdom Genua en vlakbij de bisdommen Luni-Sarzana en Brugnato. Vroeger behoorde het tot de Brugnatese, nu tot die van Genua (1).

(1) Het behoort nu tot het aartsbisdom van Genua door een ruil in 1519, tussen de twee Ordinarii, de bisschop van Brugnato, Monseigneur Filippo Sauli, heeft afgestaan aan Monseigneur Giovanni Sforza, aartsbisschop van Genua, de parochies van l'Ago, Castiglione en anderen, voor het verkrijgen van Sestri a Levante en die van het aangrenzende gebied. Paus Leo X stemde in met deze ruil. V. Ughelli, *Italia Sacra*; V. Giovanni Battista De-Dece en Domenico Tatis, *Brugnatesi bisschoppen, Diocesane Synode*. V. Giovanni Battista Semeria, *Secoli Cristiani della Liguria* (tom.2, p. 172).

L'Ago is het eerste dorp dat je tegenkomt als je van Sestri naar Levante door Montana Liguria reist, nadat je de brug van Carrodano Inferiore bent overgestoken. Dit kleine dorp ligt op een heuvel, of liever gezegd een berg, die vanuit het noorden steil en bebost is, en vanuit het zuiden rijk en mooi met wijngaarden en olijfbomen is belegd. Het kan bogen op een verre oudheid; en men gelooft dat het één van de eersten in Ligurië was die, na de val van het heidendom, tempels voor de ware God hebben opgericht (1). Het is beroemd om haar vele titels, maar vooral om het bestaan van Heilige Maria op Roverano. Dit is een andere heuvel die bijna tegenover die van l'Ago oprijst; en tussen de ene en de andere loopt de koninklijke weg die naar La Spezia leidt. Vanaf deze weg is het heel gemakkelijk om naar het heiligdom te gaan. Roverano is echt pittoresk; het heeft vage vergezichten; en het oog kan er genieten, terwijl het om zich heen staart naar de bergen, bossen en dorpen die een prachtige kroon vormen. Er heerst een eeuwige stilte die uitnodigt tot bezinning en gebed en je ziel tot God verheft. Dit is de plek die de Maagd Maria voor zichzelf koos en waar ze haar toegewijden speciale genaden en gunsten wilde schenken.

(1) Er zou hier meer gezegd kunnen worden over de oudheid van dit dorp, als dit niet de geschiedenis was van het Heiligdom van Roverano in plaats van die van de parochie van l'Ago. Zie document A in de serie documenten; p. 33.

HOOFDSTUK II

Oudheden van het heiligdom van Onze Lieve Vrouwe van Roverano

Dit Heiligdom is heel oud; L'Ago en de aangrenzende gebieden vereren het al eeuwen; de meest zekere informatie erover dateert uit de 13e eeuw tot de 16e eeuw. ---Monseigneur Filippo Sauli, bisschop van Brugnato, bezocht de parochie van Sint-Andreas van l'Ago op 28 augustus 1518 en in de akten van zijn bezoek vinden we de kapel van Onze Lieve Vrouwe van Roverano genoemd. Hier zijn de woorden, overgenomen uit de Handelingen zelf, die bewaard worden in de bisschoppelijke archieven van Brugnato. We vertalen ze in onze eigen taal: “Voor de rest; omdat in de genoemde kapel van Santa Maria di Roverano vrome mannen uit vele plaatsen toestromen, omdat ze horen dat hun gebeden daar worden verhoord, en waar veel aalmoezen worden gegeven, (die allemaal worden beheerd door de baljuw van de genoemde kerk van Santo Andrea di l'Ago); daarom behield Zijne Heiligheid zich het recht voor om er zelf op een andere dag heen te gaan of om een geschikt persoon te sturen om vollediger over alles te worden geïnformeerd”. *Voor anderen; omdat in de genoemde kapel van Heilige Maria van Roverano, waar vrome mensen uit vele plaatsen naartoe stromen, het*

gevoel hebben dat hun gebeden worden gehoord, waar (sic) ze veel aalmoezen geven, die allemaal worden beheerd door de diakenen van de genoemde kerk van St. Andrew De Lacu; Zijne Heiligheid heeft zijn wil genoemd om op een andere dag te gaan, of een geschikt persoon te sturen om beter op de hoogte te zijn van alles (a).

Een ander monument uit de oudheid bezitten we in een ruw stenen beeld dat bewaard wordt in het atrium van het hospitum, dat bestemd is voor de bewakers en andere bedienden van het Heiligdom zelf. Het beeldt de Heilige Maagd Maria uit, met aan haar rechterhand de éne en aan haar linkerhand de ander van de twee herderinnen aan wie ze verscheen, terwijl ze het Kind Jezus op haar rechterarm houdt. Dit kunstwerk vertelt ons heel wat over de eeuw waarin het werd gemaakt, namelijk de eeuw die voorafging aan de heropleving van de schone kunsten in Italië, de 16e eeuw. In deze eeuw bloeiden de kunsten, net als de geesteswetenschappen, de klassieke dichters en redenaars, evenals de grote schilders en beeldhouwers, die nog steeds modellen zijn om te worden nagevolgd door degenen die zich door de natuur geroepen voelen, of beter nog, door hun eigen creativiteit, om in hun voetsporen te treden, en die altijd één van de belangrijkste glories van ons schiereiland zullen zijn, de bewondering en afgunst van vreemde volkeren. We geloven ook niet dat de goede smaak van de vrije kunsten in die tijd alleen in één stad of provincie verspreid was;

(a) Zie document B; pag. 35.

het was universeel en alle belangrijke plaatsen hebben monumenten die ervan getuigen. Daarom zullen we het bovengenoemde beeldhouwwerk, dat zo vormloos is, na de geschiedenis van de kunst en de verschillende eeuwen en hun smaken en vooruitgang goed bestudeerd te hebben, toeschrijven aan de 13e eeuw; we geloven niet dat het tot een minder ver verwijderd tijdperk behoort. Nu we de tijd van de verschijning hebben vastgesteld op de 13e eeuw, zoals de universele traditie wil, en die van het genoemde beeldhouwwerk in dezelfde eeuw, zoals de meeste kunstenaars willen, volgt hieruit dat de tijd van de verschijning en die van het artistieke werk volledig overeenkomen. We hebben de huidige herinneringen samengesteld in overeenstemming met de documenten die ons zijn overhandigd en zullen er voor de rest ook niet van afwijken. We hopen dat de lezers de moeilijkheden die we bij deze samenstelling zijn tegengekomen en de studie die we hebben verricht om ze te overwinnen, zullen waarderen.

HOOFDSTUK III

Verschijning van de Heilige Maria

Twee herderinnen weidden hun kudde op de Roverano. En dit waren de twee bevoorrechte zielen, die, brandend van liefde voor God en toewijding aan de Maagd, levend in zeldzame eenvoud van gewoonten en buitengewone heiligheid van leven, het verdiend moeten hebben om haar

met eigen ogen te zien nog voor ze stierven. De één was stom en de ander sprak, zoals de altijd voortdurende historie vaststelt. Ze waren bezig met hun plichten en waren zeker verrukt in heilige gedachten toen de hemel zich opende en de grote Moeder van God zich aan hen openbaarde. Ze hield het goddelijke Kind in haar armen; ze was gekleed in een blauw gewaad; ze had een majestueuze en eerbiedwaardige verschijning; een groot licht verlichte haar persoon en een heldere stralenkrans omringde haar voorhoofd. Maria kwam hen tegemoet, groette hen en zei tegen de doofstomme: *Ga heen, herderin, roep de pastoor van l'Ago en zeg dat hij hierheen moet komen.* En de doofstomme sprak onmiddellijk en antwoordde: *Ik zal gaan;* en weldra was ze in l'Ago en vertelde alles aan de pastoor. De pastoor en de parochianen, die de doofstomme herderin hoorden spreken, die vanaf de geboorte stom was en die hen goed bekend was, verwonderden zich; en zonder tijd te verliezen, gingen ze naar de Roverano.

Hier deed zich nog een wonder voor hun ogen voor: want als ze de verschenen Vrouwe niet zagen, vonden ze in plaats daarvan een op hout geschilderde beeltenis van haar, hangend aan een olijfboom, waarvoor de andere van de twee herderinnen knielde en bad. Ook zij wierpen zich op de grond en vereerden de Heilige Maagd; en toen nam de pastoor haar schilderij mee en bracht het terug naar de kerk van zijn kapelaan; maar tevergeefs.

Het beeld keerde op wonderbaarlijke wijze terug naar Roverano, en de volgende dag werd het teruggevonden op de plaats waar Maria was verschenen. Toen hielden de mensen door een openbare gelofte op om haar te eren op de plek die ze zelf hadden uitgekozen. Dit schilderij stelt de Maagd voor in de gedaante waarin ze zich aan de twee avontuurlijke maagden wilde tonen.

HOOFDSTUK IV

De bouw van het heiligdom

De wonderbaarlijke beeltenis werd eerst onder een mooi paviljoen geplaatst, daarna in een kapel die de inwoners van l'Ago haastig lieten bouwen. Het nieuwe heiligdom groeide al snel in bekendheid en daarmee de toewijding van de gelovigen en de menigte pelgrims, zodat de kapel ze niet langer kon bevatten. Daarom was het nodig om er een kerk te bouwen. Daarom riepen de mensen van l'Ago de mensen van de naburige parochies op om hen te helpen, en verenigd in het heilige werk richtten ze een grote en weelderige kerk op, zoals de huidige. Ze bouwden de oude kapel en het altaar, waarop Onze Lieve Vrouwe wordt vereerd. Het is gemaakt van kostbaar marmer en heeft twee prachtige beelden aan weerszijden,

die de Heilige Joachim en de Heilige Anna, de ouders van Maria, voorstellen. In de loop der jaren werd er een hostel naast gebouwd, deels om de priesters te huisvesten die het Heiligdom dienen en deels om bezoekers te ontvangen tijdens hun bezoeken. Zo werd in alle behoeften van de gelovigen voorzien, zowel op weekdays als op feestdagen.

HOOFDSTUK V

Jaarlijkse terugkerende bloei van de Olijfbomen

Maar wat dit Heiligdom het meest bewonderenswaardig maakt, is de terugkerende bloei van de olijfbomen, die steevast elk jaar plaatsvindt op de vooravond van het feest, gewijd aan de Geboorte van de Heilige Maagd Maria, op 7 september, rond zonsondergang. Het wonder begon met de verschijning van de Maagd (a). Dit is wat er gebeurt.

Eerst wordt de Vespers gezongen, waarna de Geestelijkheid en het Volk zich verzamelen en een processie vormen. De processie, geordend als ze is, gaat de kerk uit en cirkelt, zingend en Maria lovend, drie keer rond de kerk.

(a) Zie document C; pag. 36.

Als de processie haar drie rondes heeft voltooid, worden de olijfbomen in de buurt van de voorplein al snel rijkelijk getooid met bloemen. En dezelfde laten, naast de natuurlijke vruchten die ze elk jaar produceren, meteen de gepureerde bloemen of kleine olijven zien. Dan zie je toeschouwers in deze bomen klimmen en hun twijgen losmaken in een wedstrijd, zonder op te houden met zich erover te verbazen. Dan zul je juichende dorpelingen zien en feestelijke onstuimige verveling, en, als bewijs van het wonder, hen opgewekt mee naar huis nemen. Dan zul je mensen zien, van heinde en ver komend, ze ook meenemen, er een schat van maken en de twijgen opbergen in een of andere lade om ze te bewaren als een eeuwigdurende herinnering aan het geziene wonder en om hun religieuze geloof nieuw leven in te blazen en te troosten.

Dit feit is verhaald en de voortdurende traditie heeft het overgeleverd aan de toekomst; en we zullen het vertellen in de woorden van een ooggetuige (a). “Ik bevond me op één van deze feesten van Onze Heer (zoals getuigd door Domenico Deferrari) en ik zag een jongeman met in zijn hand een kleine twijg genomen van één van de drie olijfbomen die nog niet in bloei was omdat de Eerste Vespers nog niet gevierd was, en bij de jongeman, ongelovig over dit wonder, staande voor de deur van de voornoemde kerk,

(a) Zie document D; pag. 37.

bloeide de genoemde tak in zijn hand, en de voornoemde bloemen tonend in het openbaar, weende hij in het openbaar over zijn ongelovigheid”. Bij het zien van dit feit zegenden alle verbaasde toeschouwers degene die het wonder wilde bevestigen met een ander wonder. Zeker, God spreekt met voortekenen en wie geen acht slaat op deze taal, is al veroordeeld. Alleen de Heer is de maker van de natuur en alleen de Heer kan haar wetten opschorten. Als God alleen maar kon doen wat de mens kan doen, zou hij God niet zijn. Hier is het genoeg om met eigen ogen te zien om te geloven; en wie niet wil geloven, zou ook de aanblik van een opgestane dode niet geloven.

(San Luca c. 16, v. 31).

HOOFDSTUK VI

Andere wonderen en genaden

Hier, bij het wonder van de jaarlijks plotselinge bloei van de olijfbomen, waarvan we zullen zeggen dat dit het belangrijkste is van alle die dit Heiligdom illustreren, zullen we andere voegen die het ook waard zijn om de aandacht van iedereen te trekken. Hier zijn er een paar van vele.

In 1748 reisde de graaf van Fuenclava, vice-koning van Mexico, in Italië over land van Toscane naar Genua,

toen hij bij het heiligdom van Roverano aankwam en werd aangevallen door moordenaars. Het was een donkere nacht en er was geen ontsnappen aan. Wat moest de ongelukkige man doen? Hij wendde zich tot Onze Lieve Vrouwe van Roverano en vroeg haar om hulp; hij stelde zijn hoop en zijn lot in haar. En Onze Lieve Vrouwe verlostte hem daarvan. De Vice-Rè bevond zich, zonder te weten hoe, ver van de plaats van de aanval en zag de dieven niet meer; en een man van geloof, zoals hij was, zag de hand van God in de gebeurtenis en bracht dank aan de Middelaars van de mensheid, aan Onze Lieve Vrouwe die hij had aangeroepen. Zodra hij in Genua aankwam, ging hij naar de vicaris-generaal van het bisdom, vertelde hem wat er was gebeurd en stortte, als teken van zijn dankbaarheid, een grote som geld in zijn handen, over te dragen aan het Heiligdom van Roverano en te besteden aan heilig meubilair. En de intentie van dit vrome en liberale karakter werd precies vervuld (1).

In 1780 bracht Monseigneur Giovanni Lercari, aartsbisschop van Genua, een pastoraal bezoek aan de kerk van Sint-Andreas van l'Ago. Toen hij zich bewust werd van de ogenblikkelijke bloei van de olijfbomen,

(1) Dit feit, het geschonken bedrag en de notitie over het meubilair dat voor het heiligdom werd gekocht, kunnen worden gelezen in een van de doopboeken, Rector D. Giovanni De-Barbieri regeert de parochie van l'Ago. Alles is daar gedetailleerd beschreven.

die elk jaar plaatsvond in Roverano, vroeg hij de Priester D. Giovanni Andrea Perazzo, Beheerder van het Heiligdom zelf, om hem enkele twijgen te sturen, precies die, die bloeiden op het feest van Onze Lieve Vrouwe. En de priester hield woord. Na verloop van tijd nam hij de twijgen mee naar Genua om hem de beloofde twijgen aan te bieden, die hij had opgeborgen en goed afgesloten in een doos. Maar omdat hij Monseigneur Aartsbisschop niet in de stad aantrof, omdat hij de Riviera di Ponente bezocht, overhandigde hij ze aan de Butler. En de Butler, om het beter te bewaken, legde het in een kleine lade op tafel en verzekerde Perazzo dat hij het aan de Prelaat zou geven zodra hij aankwam. En zo vergat hij het enkele maanden, totdat de genoemde Priester, teruggekeerd naar Genua, zich voor andere zaken bij de Aartsbisschop moest melden. Maar de Monseigneur was de opdracht die hij had gekregen niet vergeten; hij antwoordde desgevraagd dat hij die lang geleden had uitgevoerd en vertelde het feit. Toen riep de Monseigneur de Butler bij zich en deze bekende wat de Custos had gezegd. En bij het doorzoeken van de doos, werd gevonden in de kleine lade van de tafel zelf, en in de doos de olijf takjes die bloeien op de gelegenheid, gemarkeerd in de geschiedenis, namelijk de vooravond van de geboorte van Onze Lieve Vrouw, en deze werden gevonden vers als waren ze toen gescheurd van de plant. Dit tweede wonder bevestigde het eerste.

In 1823 werkten honderd en meer arbeiders uit l'Ago en Carrodano, alleen al uit devotie aan de nieuwe weg die van de Koninklijke weg naar het Heiligdom leidde. Het was de 30e augustus en de arbeiders moesten op krachten komen, zowel vanwege hun harde werk als vanwege de zomerhitte; ze hadden niets te drinken, want de arbeiders waren vergeten dat mee te nemen, en omdat ze ver van de stad waren en het al laat op de dag was, wisten ze niet hoe. En de arbeiders drongen door, toen de twee opzichters of rentmeesters van de werken besloten om ondanks zichzelf (want ze wisten dat het niet genoeg was) een paar mokken wijn uit te delen die nog in een vat zaten. En Onze Lieve Vrouwe kwam die goede dienaren van haar te hulp en gaf hun kinderlijke liefde terug. Die schaarse wijn was genoeg, zodat er, nadat ze allemaal hun dorst hadden gelest, nog twee kannen overbleven. Dit wonder vervulde iedereen met verwondering, want er waren evenveel getuigen als arbeiders. De assistenten bij het werk waren Giovanni Battista Bertella en Luigi Galeotti, die onlangs overleden was.

In 1830 nam een aan Onze Lieve Vrouwe toegewijd persoon, die een portret van haar met een mooie lijst wilde versieren, het portret mee naar Genua en smeekte een graveur haar een plezier te doen.

Maar hij weigerde, onder het voorwendsel dat zo'n lelijk beeld zo'n vage versiering niet verdiende, en dus werd het in zijn werkplaats vergeten. Een paar maanden later verwoestte en verbrandde een felle brand alles in de werkplaats, behalve het portret van Onze Lieve Vrouwe van Roverano. Na dit wonder wilde de kunstenaar het niet meer teruggeven, maar tevergeefs. De eigenaar, aan wie het werd teruggegeven, bewaart het als een heilig relikwie en als een object van opperste verering dat verering waard is. In 1857 voorzag M. R. D. Angelo Perazzo, de voormalige rector van l'Ago, nu overleden, die al onze achting en vertrouwen verdiende, ons van een verhaal over deze gebeurtenis.

Aan de genoemde wonderen willen we er nog één toevoegen, die plaatsvond in 1860. In dat jaar maakte Domenica Ferrari, de weduwe van Agostino Ferrari, een ernstige val en brak haar been, zodat ze gedwongen was om in bed te liggen zonder hoop op herstel. Ze gebruikte alle remedies die de Salutory Art voorstelde, maar tevergeefs. Dus wendde ze zich tot niet-menselijke, maar hemelse middelen. Zij gaf zichzelf twee krukken en met behulp daarvan sleepte zij zich, zo goed als ze kon, naar Roverano. Onderweg ontmoette ze de dokter die haar behandelde en die haar aanraadde om terug te keren, om haar schrijnende toestand niet te verergeren.

Ze luisterde niet, vol geloof als ze was in Maria van Roverano; ze beklom de helling van de heuvel en, daar aangekomen, ging de kerk binnen; en zich voor het altaar van Haar, die haar hoop was, werpend, herpakte ze zich, begon te bidden en te bidden met zoveel geloof en genegenheid dat ze onmiddellijk werd gehoord en onmiddellijk genas; zodat ze, nadat ze haar krukken had weggelegd bij het altaar van de genadige Bevrijder, snel terugkeerde naar haar woning, waardoor de mensen van haar thuisland, waarvan wij geloven dat het l'Ago zelf is, grote verwondering kregen. Het is dezelfde huidige pastoor van l'Ago, M. R. D. Giacomo Maggi, die ons hierover vertelde, toen hij ons schreef.

Op deze manier wordt de ader van wonderen die al eeuwenlang open ligt in Roverano ten gunste van de toegewijden van Maria nooit kleiner, en hetzelfde zal, naar we hopen, gebeuren in de loop van de volgende eeuwen. Naast de wonderen en genaden die tot nu toe besproken zijn, zijn er nog andere te zien op de beschilderde tabletten die op het altaar van de Thaumaturge hangen, samen met vele gouden en zilveren geloften. Maar we zullen niet verder gaan met het beschrijven van meer, omdat de bovengenoemde dingen ons zeer voldoende lijken om de roem en glorie te rechtvaardigen waarmee dit heiligdom, nu een van de meest vooraanstaande heiligdommen in Ligurië en Italië, wel is bekroond.

HOOFDSTUK VII

Gunsten en privileges verleend aan dit heiligdom door de Romeinse pausen

Het is daarom geen wonder dat de Romeinse Pausen dit Heiligdom hebben verrijkt met gunsten en privileges. Het doel van de menselijke Verlossing, bewerkt door het Menselijk Woord, is de heiliging van de zielen. En deze verheven missie heeft Jezus Christus, toen Hij opsteeg naar de hemel, opgedragen aan Zijn Kerk; en dit zal Hij voortzetten tot de voleinding der eeuwen, dat wil zeggen, totdat alle volken verenigd zijn in één kudde onder één Herder, dat wil zeggen, onder de opvolger van Sint Pieter, Prins der Apostelen, Bisschop der Bisschoppen, Vader der Vaders, Vicaris van de goddelijke Verlosser zelf, opperste en Onfeilbaar Hoofd van alle Christenen; en op deze manier kan het aantal uitverkorenen worden voltooid en de generaties van de heiligen tot hun volheid komen. Daarom streeft de Kerk er te allen tijde naar om de mensenkinderen te leiden langs de weg van eeuwige gezondheid, om hen te voeden met het goddelijke Woord, om hen te verzoenen met God door middel van de Sacramenten, en van Boete in het bijzonder, om hen werelds, zuiver en de blik van de Heer waardig te maken, en om hen te versterken en te voeden met Engelenvoedsel door middel van de allerheiligste Eucharistie,

om voor hen een belofte van toekomstige glorie in het vooruitzicht te stellen. De Kerk is hier ook niet tevreden mee, maar ze is gul met hen in genaden en aflaten en deelt met hen de overvloedige verdiensten van het lijden en de dood van Jezus Christus, onze Heer en onze God, en die van de Heilige Maagd en van alle martelaren en biechtvaders. Ze doet dit in alle landen van de katholieke wereld en in alle tijden van het jaar, maar ze doet het vooral en met grotere overvloed op haar belangrijkste feestdagen en op een heel speciale manier naar de heilige plaatsen die ooit bezocht en gewijd zijn door de heilige Maria. En dat zijn de heiligdommen die beroemd zijn geworden door bovennatuurlijke gebeurtenissen. De katholieke wereld telt er een groot aantal; en onder hen zijn er veel in Italië, centrum van katholieke eenheid en zetel van de hoogste paus, en enkele in Ligurië zelf, die zeker tot de meest opvallende en beroemdste behoren. Noch is die van Roverano inferieur aan één.

Waarvoor de Romeinse pausen de hemelse schatten ermee overlaadden. En terecht: paus Pius VI verleende op 27 augustus 1781 200 dagen aflat aan de gelovigen, hoe vaak ze ook de Litanie van Loreto hadden geciteerd in de kerk van Roverano, tenminste met een berouwvol hart en met toewijding (a). Paus Pius VII verleende op 7 juli 1815 de Jubel- of Plenaire Aflat aan hen die,

(a) Zie document E; pag. 40.

na hun zonden aan de priester te hebben beleden en het Sacrament van de Eucharistie te hebben ontvangen, daar tenminste eenmaal op de drie dagen van 7, 8 en 9 september hadden gebeden voor de eendracht van de Christelijke Vorsten, voor de uitroeijing van ketterijen en voor de verheffing van de Heilige Roomse Kerk, moeder en leermeesteres van alle kerken; en deze Aflaat voor eeuwig (a). En om het verkrijgen van deze kostbare genade die aan hen verleend is te vergemakkelijken, verleent hij de Priesters, die door Monseigneur Aartsbisschop Diocesaan gekozen zijn om hun biecht te ontvangen op deze dagen, de ruimste bevoegdheden, om hen, behalve in een paar gevallen die voorbehouden zijn aan de Apostolische Stoel, vrij te kunnen spreken van elke grotere fout.

Bovendien richtte Monseigneur Placido Maria Tadini, kardinaal-aartsbisschop van Genua, er op 15 juli 1843 een heilige Congregatie op, genoemd naar Onze Lieve Vrouwe van Roverano; en de gelovigen van elke plaats en parochie kunnen ermee geassocieerd worden; daarmee aangevend dat de weldaden en heerlijkheden van l'Ago de weldaden en heerlijkheden zijn van alle volkeren van Ligurië, ja zelfs van de wereld (b).

De genaden van de Heilige Stoel werden ook niet uitgebreid tot bovengenoemde. Paus Gregorius XVI verrijkte op 19 augustus 1845

(a) Zie document F; pag. 41.

(b) Zie document G; pag. 42.

de hierboven genoemde Congregatie met vele Indulgences (a); en paus Pius IX, die gelukkig regeerde op 29 maart 1847, verleende andere Indulgences aan het Heiligdom, te verkrijgen op elke zondag van het jaar, door degenen die de Gezegende Jezus daar blootgesteld bezochten voor publieke verering. En dezelfde Allerhoogste Hiërarch verklaarde op 4 mei van hetzelfde jaar dat het altaar van Onze Lieve Vrouw bevoorrecht was voor elke priester, wereldlijk of gewoon, die het Heilig Misoffer vierde op hetzelfde altaar (b). Dit zijn de ware goederen waarvoor heilige bedevaarten nuttig zijn; dit zijn de ware schatten waarvoor de Heiligdommen worden als een land van heiligen, als een poort naar de hemel, als een zaal van God.

HOOFDSTUK VIII

Kunstwerken in opstelling voor de plechtige vertaling van de wonderbaarlijke Maria-Beeltenis

Een heiligdom dat zo eerbiedwaardig was vanwege zijn oudheid, zo vermaard om de wonderen die er verricht werden, zo rijk aan hemelse schatten, verdiende een veel mooiere en nog waardigere tempel. Daarom vervulden de dankbare mensen, zodra ze daartoe in staat waren, deze behoefte van hun hart.

(a) Zie document H; pag. 45.

(b) Zie document I; pag. 48.

In het hoofdstuk waarin we spraken over de bouw van de kerk, zeiden we dat de kleine kapel er vanaf het allereerste begin van het Mariaheiligdom aan vast zat. Maar de kleine kapel was er onopvallend in opgenomen in een hoek aan de oostkant; dit veroorzaakte een onregelmatigheid en misvorming die zelfs werd opgemerkt door degenen die minder bedreven waren in de kunst. Het interieur van de tempel was dus duidelijk slecht ingericht en niet in orde. Het was daarom noodzakelijk om deze wanorde te verwijderen, deze wanorde te herstellen en het regelmatig te maken volgens de juiste wetten, alles harmoniserend met zijn onderdelen. Een bekwame kunstenaar maakte het ontwerp en het werk begon in 1867, dat vijf jaar later, in 1872, werd voltooid. De tempel werd hervormd in de vorm van een Latijns kruis; en er werden drie altaren in kapellen opgericht, het hoofdaltaar en de twee kleinere zijkapellen, met een koepel die majestueus hoog oprijst en een levendige vertoning van zichzelf maakt. En in dit genadejaar 1875 zal de overdracht van de wonderbaarlijke beeltenis plaats-vinden met pracht en plechtigheid, de grote Moeder en haar meelijwekkende kinderen waardig, als ik het zo mag zeggen. De geestelijken bereiden zich er al op voor; de noodzakelijke beraadslagingen zijn reeds gemaakt; en bij de gelegenheid, die voor de deur staat, zal deze

Geschiedenis, die is overgenomen uit de Geschiedenis die in 1857 voor ons werd samengesteld en die in bijna alle onderdelen moest worden gewijzigd en uitgebreid, worden ontvouwd. En zowel de godvruchtigen als de niet-gelovigen zullen misschien met hun eigen ogen zien en bewonderen wat we aan het schrijven zijn, zelfs voordat ze aan het lezen zijn.

Een paar maanden geleden is er een proclamatie in druk verschenen waarin gesproken wordt over alles wat er in dit gedenkwaardige tijdperk zal gebeuren. 12, 13 en 14 juni zijn de gemarkeerde en heilige dagen van het grote Feest. Het zal een Triduum van Christelijke vreugde zijn. Op de 12e zal er een gezongen Mis zijn en soortgelijke redevoeringen; op de 13e (dit jaar een feestdag voor de hele Kerk omdat het op een zondag valt) zal er een Mis op muziek zijn, gepontificeerd door onze Aartsbisschop, een lofrede, processie en overbrenging van de wonderbaarlijke beeltenis naar het hoofdaltaar (1).

(1) De twee marmeren beelden van de H. Joachim en de H. Anna die eerder bij het oude altaar van Onze Lieve Vrouw stonden, werden daarheen overgebracht. Bij het drukken van deze geschiedenis hebben we de beschrijving hiervan niet weggelaten, omdat we willen dat het een herinnering aan het verleden blijft. Noch mogen we nalaten om onder de artistieke rijkdom datgene te tellen dat het meest opmerkelijk is in een van de zijkapellen, namelijk een Sint Jozef op doek, het werk van een uitstekend penseel, en een antieke ciborie van verguld hout, met prachtige instatuettes.

De muziekkorpsen, militaire muziekkorpsen, vuurwerk en de algemene verlichting van l'Ago en naburige plaatsen, heuvels en bergen zullen bijdragen aan de vreugdevolle viering. De 14e zal de laatste van de drie dagen zijn, gevierd met muziek, een plechtige mis en lofprijzing. En dit zal een nieuw tijdperk zijn voor ons heiligdom; de geschiedenis zal het niet vergeten (a).

Nu is het onze beurt om iets te zeggen over de externe werken van de tempel die deels beschreven zijn. De voorgevel, die vernieuwd is, was erg mooi, is van Toscaanse orde en heeft drie deuren. Boven de hoofddeur hangt een medaillon met de beeltenis van Onze Lieve Vrouwe van de Rozenkrans, ook in marmer; boven de twee zijdeuren hangen twee beelden, het ene stelt de heilige Johannes de Doper voor en het andere de heilige Jozef, adoptievader van Onze Lieve Heer, ook in marmer. Deze werken werden uitgevoerd in de laatste vijf jaar, van 1867 tot 1872. Naast deze kerk bevindt zich, zoals ik al in de vorige hoofdstukken heb geschreven, een hospitium voor de priesters die het heiligdom dienen en voor de pelgrims die het bezoeken. De cisterne, die zo noodzakelijk is voor de pelgrims en water bevat in elk seizoen, werd gebouwd in 1866.

(a) Zie document K; pag. 49.

Beetje bij beetje wordt het Heiligdom voorzien van alles wat het meest nodig is voor de behoeften van het leven en dat het roem en glans kan geven. Degenen die van heinde en verre komen om het te bezoeken, zullen op de Koninklijke Weg, voordat ze de klim nemen, vlak naast de weg die naar de Roverano leidt, een elegant Oratorium of Kapel tegenkomen, gebouwd van 1845 tot 1847. Het is een Rotonde met een altaar en daarboven een schilderij of kopie van het Origineel dat op de heuvel in de kerk wordt vereerd. Aan weerszijden ervan zijn twee ruime portieken. Hier stoppen reizigers en hier groeten ze Maria met het Ave dell'Arcangiolo. Met deze apparaten hebben de inwoners van l'Ago zich voorbereid op de plechtige vertaling van de eerbiedwaardige Effigius, die op 13 juni zal plaatsvinden. Juni, zoals ik heb geschreven, en met deze en andere die ze niet zullen uitstellen te maken, totdat ze bereid zijn om de plechtige Kroning te vieren die in de gelofte van allen, te volbrengen met de gouden kronen die het Vaticaanse Kapittel meestal verleent aan de meest vooraanstaande Heiligdommen van het christendom en waarvan de Maagd ook moet worden versierd op haar geliefde Roverano. Maar hierover zullen we meer in detail spreken in het volgende hoofdstuk.

HOOFDSTUK IX

Toewijding en aanwezigheid
van de mensen aan dit heiligdom. Onze Geloften.

We hebben de Feesten van de Vertaling beschreven, nog voordat ze worden gevierd; en ze zullen zeker prachtig zijn, zoals ze zijn beloofd. In elk geval moeten die welke de Manifestatie van de Goddelijke Moeder in Roverano eren, in grotere achting worden gehouden dan alle andere, zowel omdat ze herinneren aan het begin van het Heiligdom, als vanwege het voortdurende jaarlijkse wonder van de onmiddellijke bloei van de Olijfbomen die in de buurt van de kerk oprijzen en waarvan we hopen dat ze eeuwig zullen zijn (1), ik bedoel die van september. Ook zij vormen een Triduum van feesten dat elk jaar wordt vernieuwd op de 7e, 8e en 9e van de maand september.

(1) Het is te geloven dat zo'n wonderkind, door de genade van God, zal voortduren tot het einde. Een feit, dat het waard is om hier in herinnering gebracht te worden, doet ons hopen op deze genade, en we dragen deze hoop levend, levend in onze zielen. Dit is het feit.

Door de wet van Incameramento, om zo te zeggen, afgekondigd in Italië in 1870, vielen zelfs de goederen van de kerken in handen van de overheid, die er bezit van nam en ze verkocht aan degenen die ze wilden kopen. Toen het eigendom van het Heiligdom van Roverano in hun handen kwam, kwamen de agenten van het Staatseigendom het in bezit nemen en lieten alleen de kerk onaangeroerd. Maar God wilde dat de olijfbomen op het voorplein, die altijd bloeien op de tijd die nu voor iedereen bekend is, niet werden meegenomen. Dit is hoe de Settimana Religiosa, een kleine krant uit Genua, het bespreekt,

Pelgrims komen uit alle delen, in groepen, in rijen, niet alleen uit de aangrenzende villa's en steden, maar ook uit de verder weg gelegen; niet alleen uit de steden, maar ook uit de steden; niet alleen uit de steden van het Koninkrijk, maar ook uit die van de Longinaceous Staten. Tegelijkertijd komen er hele vrome congregaties om een eerbetoon van kinderlijke liefde te brengen aan de Allerheiligste of om een gelofte af te leggen. Dan wordt de Heilige Heuvel bevolkt door gelovige zielen, die zich graag willen reinigen in de wassing van Boete, die zich niet willen voeden met het Brood der Sterke en die naar de Hemel streven, er zeker van daar een vreugde te proeven die hier niet te vinden is.

(an. 2, nr. 45; 10 november 1872; p. 375; Jeugddrukkerij): 'Op onze vraag gesteld op p. 365 van nr. 44 over de wonderbaarlijke jaarlijkse bloei van de olijfbomen bij Onze Lieve Vrouw van Roverano: *zal de wonderbaarlijkheid de komende jaren voortduren of ophouden?* Een priester die we kennen uit L'Ago en die een paar dagen geleden is teruggekeerd, geeft ons het antwoord: *ik heb reden om te hopen dat de Heilige Maagd, voor de doeleinden die haar bekend zijn en waarvoor dit wonder sinds mensenheugenis heeft plaatsgevonden, het zal voortzetten.* De gevreesde ontheiliging had geen effect: na de openbare verkoop van de bezittingen van het Heiligdom op de eerder genoemde 3 oktober (1872), werd het Heiligdomplein, en dus de gelukkige olijfbomen, uitgesloten van de verkoop en werd het dus eigendom van het Heiligdom, na de afbakening van de grenzen van de aangrenzende bossen en landerijen. Die goede dorpelingen waren opgetogen en we beloven dat latere controles en inspecties hun verlangen niet zullen hernieuwen". Het is dus te hopen dat zo'n gelukkig lot, passend bij zulke Olijfbomen, zal voortduren, en daarmee tot het einde toe de vernieuwing van de wonderbaarlijke ogenblikkelijke bloei van hen. Het zij zo.

Dan zie je talloze mensen opstijgen of afdalen van het Heilige; zegenen Haar die hun hoop en vreugde is in dit land van alle bitterheid. Ah! ja, op de Gezegende Heuvel ziet men op zo'n moment die toewijding en regelmaat die op de meest plechtige dagen in de beroemdste Heiligdommen van het Christendom wordt bewonderd.

En zal Onze Lieve Vrouwe in Roverano niet, net als in andere landen, gekroond worden met de gouden kronen waarmee het Kapittel van de Vaticaanse Archbasiliek gewoonlijk de meest vereerde beelden van haar in de katholieke wereld eert? Toch ontbreekt het dit Heiligdom niet aan al die titels die nodig zijn om versierd te worden met het mooiste fries van eer. Het ontbreekt niet aan een glorieuze oorsprong, het ontbreekt niet aan een zeldzame beroemdheid, het ontbreekt niet aan nieuwe wonderen, noch aan dat wat altijd gebeurt zonder onderbreking van jaren, lusten, eeuwen. En tenslotte ontbreekt het ons niet aan de geloften van de volkeren, die ernaar verlangen haar omgord te zien met de gouden dyadma en haar plechtig uit te roepen tot koningin van hun hart, zoals ze werkelijk is. Laten we ons haasten, laten we met onze geloften het langverwachte moment bespoedigen, en laten we niet ophouden de Hemel zoet geweld aan te doen; en de genade zal vroeg of laat worden verleend.

Deze opperste triomf van Maria zal ik niet zien Deze opperste triomf van Maria zal ik niet zien in Roverano, vanuit een beter land dan dit; maar de overlevenden zullen het zeker zien en genieten van de vertroosting.

Intussen bidden we om deze genade en om andere die we nodig hebben in deze ongelukkige tijden. Het Koninkrijk, nu onderdrukt door zoveel calamiteiten en op een heel bijzondere manier ondermijnd door ketterij, dreigt de schat van het Geloof te verliezen en daarmee al het andere goede. Maar God wil ons hiervan bevrijden door Maria; en Maria met Hem, als we ons verenigen in een heilige kruistocht van gebeden, en als we de zonde, de oorzaak van zoveel kwaad, uit ons midden houden, zal ze zeker ontsnappen. Op deze manier zal het ons gegeven zijn om de overwinning te behalen, die in de geloften van allen ligt, over de Vijand van de Hel; en hiervoor zullen ook wij het geluk hebben, ons verenigend met de Katholieke Kerk, met haar te zingen in lof van de hemelse Bevrijder: Verheug u, Maagd Maria, verheug u, Moeder van God en van de mensen, u alleen, na God, door uw verdiensten, door uw kracht hebt u alle ketterijen in het universum vernietigd: *Wees blij, Maagd Maria, jij alleen hebt alle ketters in de hele wereld gedood.*

DOCUMENTEN

Document A

Brief over de oudheden van l'Ago
en nieuws over de geschiedenis van het heiligdom.

Zeer geachte Heer,

l'Ago op 22 augustus 1857.

We hebben het welbekende verhaal gelezen dat tot onze grote vreugde... Wat ons betreft zouden er geen correcties nodig zijn, omdat het geheel in overeenstemming is met de tradities van deze omgeving, de getuigenissen van de getuigen, en ondersteund wordt door onveranderlijke titels, die allemaal kunnen worden nagegaan uit de aantekeningen die ik de eer heb hier te mogen voegen.

Slechts een paar dingen kunnen worden toegevoegd aan hoofdstuk 1. over de oudheid van het dorp L'Ago, aangezien uit de overblijfselen van onze oude kerken blijkt dat de inwoners van dit dorp de katholieke godsdienst aanhingen vanaf de vroegste tijden van de christelijke jaartelling. In deze kerken zijn bassins van ruwe steen gevonden, waar de gelovigen uit die tijd hun was deden voordat ze ter communie gingen; en er zou ook iets meer gezegd kunnen worden over andere oudheden, wat wordt aangetoond door enkele afzettingen die in de buurt van het heiligdom van Roverano zijn gevonden door kolonisten tijdens het ontginnen van braakliggend land, bestaande uit vier stukken steen die met elkaar verbonden zijn en die *kruiken* en kleine bekers bevatten, waarbij in een van deze afzettingen een zilveren munt met de beeltenis van keizer Augustus werd gevonden, en in een van de kleine *kruiken* verbrande botten van mannen, die door ons, uit die tijd, meer voornaam werden geacht.

Maar omwille van de beknoptheid en om ons verhaal niet langer te vertragen, zal ik veel andere dingen in stilte bespreken.

Wat betreft het vertrouwen dat je wenst, berust het verzinsel volledig op jouw onveranderlijke wijsheid. En hier zal nooit iets op te antwoorden zijn. Mettertijd zult u de geschiedenis per koerier kunnen overmaken...

Hier zijn de gevraagde aantekeningen.

Het certificaat van Domenico Ferrari fu Agostino gedateerd 1743, 27 juni, evenals dat van de getuige Gironimo Ricci fu Matteo, werden gemaakt door akten van de notaris Gio. Agostino Martinelli van Carrodano.

Dat de verschijning, onder ede verklaard door Gio. Callegari oud 86 jaar, gemaakt in 1662, 28 september, werd vastgesteld door twee getuigen, Chierico Cristoforo Ferrari en Domenico Bertella fu Teramo.

Dat de akte van visitatie van 1518 door bisschop Filippo Sauli te vinden is in de bisschoppelijke archieven van Brugnato, en aan ons werd gegeven als een authentieke kopie door wijlen ds. Marco Righetti met een goed geheugen.

Wat betreft de Aflaten die door Uw Hoogheilige Moeder in de Geschiedenis worden beschreven, alles vloeit voort uit de Pauselijke Rekeningen, die zijn gedeponereerd in de Archieven van dit gebouw.

De wonderbaarlijke genade die de graaf van Fuenclava verkreeg, wordt volledig ondersteund door het parochieboek, waarin het wonder wordt beschreven, de som die werd geboden en de kosten die werden gemaakt voor de aankoop van de heilige ornamenten die nog steeds in het Heiligdom aanwezig zijn.

Ik heb het bovenstaande verzameld uit het kleine Archief met alle papieren van het Heiligdom en uit Herinneringen van oude tradities en moderne geschriften.

Ik wil graag van deze gelegenheid gebruik maken om mijn oom, de pastoor en de hele sacristie te bedanken voor de zorg en

aandacht die ze hebben besteed aan de voorbereiding van dit lang en moeizaam werk, waarvoor we allen dankbaar zijn... En in de tussentijd, de plichten verenigend van de eerwaarde pastoor, en van de heer Ricci, en van de hele sacristie, niet bepaald gescheiden van de mijne; met de meest voorname achting bevestig ik opnieuw.

D. S. V. Molto Rev. da

Ubb.mo Servitore
P. FERRARI LUIGI.

Document B.

Filippo Sauli bisschop van Brugnato
en het heiligdom van Roverano.

We kopiëren letterlijk het document dat l'Ago ons stuurde. In de Handelingen van het Bezoek van de Bisschop van Brugnato Monseigneur Filippo Sauli in 1518 op 28 augustus, vinden we het volgende geschreven: *“Bovendien, omdat in de genoemde (sic) Kapel van St. Maria van Roverano (sic) waar vrome mensen uit vele plaatsen naartoe stromen, het gevoel hebben dat hun gebeden worden gehoord, waar ze veel aalmoezen geven, die allemaal worden beheerd door de genoemde kerk van St. Andreas van Lakes Massari; Zijn heerschappij is gereserveerd voor een ander om te gaan of een geschikte persoon te sturen, zodat hij vollediger op de hoogte kan zijn van alles...”*

“In de kopie van voornoemde akte uit de Akten van Visitatie gedaan aan de parochie van l'Ago door voornoemde Monseigneur Filippo Sauli, bisschop van Brugnato, zijn de interpunctie, de verwaarloosde spelling en de verwaarloosde zinsbouw van kanselier Mencone nauwkeurig bewaard gebleven.”

“Bovendien leiden we uit de Handelingen van de Visitatie van 1518, zoals hierboven, af dat de verschijning van Onze Lieve Vrouwe in Roverano rond het einde van de 14e eeuw heeft plaatsgevonden”.

Document C.

De parochiepriester van l'Ago en de bepaalde tijd waarop de ogenblikkelijke bloei van de olijfbomen begon. In de editie van 1857, dat wil zeggen de eerste publicatie van deze Geschiedenis, schreef ik dat ik niet wist hoe ik het precieze tijdstip kon vaststellen waarop de jaarlijkse ogenblikkelijke bloei van de olijfbomen, waarover ik had gesproken, begon. Om die onzekerheid weg te nemen, wendde ik me tot de pastoor van Ago zelf, M. R. D. Angelo Perazzo, een inwoner van de plaats, nu al enige tijd overleden, een priester met veel onderscheidingsvermogen en veel vroomheid en geleerdheid, en wiens goede naam ik zeer hoogachtte, vanwege de roem die hij droeg in verre streken. En hij antwoordde me met de volgende brief.

“Zeer geachte heer,

“Na bestudering van het drukwerk dat mij genadig is toegezonden, heb ik geconstateerd dat V.H.M.R.H. in het duister tast over het tijdstip waarop de olijfboom uitbundig begon te bloeien, en ik heb besloten u dat met deze, mijn nederigste brief, in een paar woorden duidelijk te maken.

“Het wonder van de bloeiende olijfboom begon met de verschijning van de Heilige Maagd Maria op de heuvel van Roverano, en precies daar stond vroeger het beeld dat nu vereerd wordt op het marmeren altaar in mijn kerk in Roverano.

“De pastoor van die verre tijd zorgde ervoor dat hij een herinnering achterliet in een kristallen fles, door er een deel van die kostbare bloesemtakken in te doen, die nu niet meer bestaan.

“Dit is de constante traditie.

“Het uur van de verschijning vond plaats op 7 september om ongeveer negen uur, het tijdstip waarop het wonder wordt vernieuwd, en precies op het moment

dat de processie de kerk verlaat terwijl ze plechtig de litanie van de Heilige Maagd zingt.

“Ik maak van deze gelegenheid gebruik om oprecht te protesteren.

“Aan uw Eerwaarde Moeder

“l'Ago, 24 augustus 1857.

Eerwaarde dienaar
ANGELO PERAZZO Rector,
Vicaris Foraneo.

Document D.

De belangstelling van de Aartsbisschoppelijke Curie van Genua
voor de glorie van het Heiligdom van Roverano.
Authentieke akten van notaris Agostino Martinelli.

Domenico Defferari's verslag van het wonder, dat elk jaar plaatsvindt in Roverano, is terug te vinden in de akten van Martinelli zelf, notaris van het naburige Carrodano. Noch zullen we het feit weglaten dat het als ogenblikkelijk werd beschouwd door M. R. D. Giovanni Battista De-Barbieri, Rector van l'Ago, die de autorisatie had ontvangen van Monseigneur Pro Vicaris Generaal van het Bisdome van Genua, Don Paolo Agrofoglio, zoals kan worden afgeleid uit de volgende brief, geschreven aan hem op 13 mei van hetzelfde jaar (1742), die is gehecht aan de akte van afzetting.

“Geliefde broeders,”

“Het is ons ter ore gekomen dat in deze plaatsen en in de kerk van Roverano van tijd tot tijd wonderen worden verricht door Onze Lieve Heer van Roverano, en wij wensen in dit deel van de wereld de goede daden van zijn gelovigen niet te verbergen; daarom bevelen wij Uwe Excellentie erop toe te zien dat de wonderen niet worden verborgen.

V. S. om hun authenticiteit te ontvangen door een openbare akte van een notaris, die hem de juiste bevoegdheid geeft.

Dit is wat we hebben om u te markeren voor nu; en moge onze Heer u voorspoedig.

Genua, 13 mei 1743.

PAOLO AGROFOGLIO
Provicar General

Hier is het onze plicht om de akte te reproduceren, misschien wel de enige authentieke die we bezitten, betreffende het bovengenoemde wonder, omdat het regelmatig is getuigd. We geven het aan het publiek, zoals het ons werd toegestuurd door l'Ago, 18 jaar geleden. Hier zijn de letterlijke woorden.

"Onder de akten van de notaris Giovanni Agostino Martinelli vinden we het volgende - Anno 1742, 27 juni, in het derde jaar in de canonieke Ædibus Locus Deferraris Dominicus q. M. Augustini de Loco Locus, een getuigenverklaring opgesteld en onderzocht door mij John Austin Martinelli Notaris op initiatief en verzoek van M.R.D. Joan Baptistæ De-Barbieriis Rector van de genoemde Loci Locus in opdracht van M.R.D. Paulo Agrofoglio Procureur-generaal van het aartsbisdom Genua; de volgende brieven zijn gedateerd op 13 mei van het lopende jaar."

Broeder M. Rev.

Hier volgt de brief van Monseigneur Provicaris Paolo Agrofoglio aan de pastoor van l'Ago, waarnaar hierboven wordt verwezen. En dan volgt de akte aldus:

Om degene die van plan was te spreken over het onuitgesprokene aan wie de eed van de waarheid werd afgelegd, te bewijzen en trouw te maken, en die zwoor door de Schriften aan te raken en van zijn eed te getuigen, zei:

Ik, Defferrari Domenico, zoon van Agostino, verklaar dat met betrekking tot de wonderen die de Heer God verricht door de voorspraak en de verdiensten van de glorierijke Heilige Maagd, wiens beeld en kerk is gelegen in het district l'Ago, bisdom Genua,

ik kan getuigen, in overeenstemming met mijn eed, dat rondom en in de buurt van voornoemd Heiligdom drie olijfbomen staan, die elk jaar in de eerste vespers van de vooravond van de Geboortedag van Onze Lieve Vrouw, naast de natuurlijke vruchten die ze elk jaar dragen, bloeien in de eerste vespers van voornoemd feest en men kan voornoemde bloesems gezuiverd zien en kleine olijven zien verschijnen.

Ik zeg meer dat ik vaak ziek ben geweest en op voorspraak van de bovengenoemde beeltenis (*betekent hier de getuige; door de voorspraak van Maria, voorgesteld in die beeltenis*), nadat ik mij aan haar had overgegeven, werd ik genezen, en dit als een oorzaak van de wetenschap.

Omdat ik dit wonder met mijn eigen ogen heb gezien, dat elk jaar volgt, en omdat ik ziek ben geweest en genezen door de genade van genoemd Heiligdom (sic). *Ongeveer 71 jaar en ouder.*

Inderdaad, ik was op een van deze feesten van Onze Lieve Heer en zag een jongeman met in zijn hand een kleine tak genomen van een van de drie olijfbomen die nog niet in bloei stond omdat de Eerste Vespers nog niet begonnen was, en ongelovig over het genoemde wonder, staande voor de deur van de genoemde kerk, bloeide de genoemde tak in zijn hand en de genoemde bloemen in het openbaar tonend, weende hij in het openbaar over zijn ongelovigheid.

DFERARI DOMENICO van Agustino

Aan het bovenstaande voegen we nog een getuigenis van de genoemde feiten toe, afkomstig van de notaris zelf.

“Op die dag op de bovengenoemde plaats Riccius Hieronimus q. Matthew's andere getuige, in dezelfde zaak, ontroerend...”

Ik zeg dat van de vele wonderen die Onze Lieve Heer van Roverano van tijd tot tijd verricht, deze elk jaar weer duidelijk is. In de nabijheid van het heiligdom N.º 3 olijfbomen,

op de vooravond van de Geboorte van de Heilige Maagd Maria en tijdens de Eerste Vespers bloeien ze elk jaar, naast de natuurlijke vruchten, en op de ochtend van die feestdag (of liever onmiddellijk) ziet men dat de bloemen zijn gezuiverd en de kleine olijven verschijnen; en er wordt publiekelijk gezegd dat er op een jaar een jongeman uit Sestri was die, niet gelovend in het wonder, de twijgen van de genoemde bomen in zijn hand zag bloeien; maar ik heb dit niet gezien vanwege de grote menigte en verwarring van mensen daar. Bovendien had ik zo'n oogziekte dat ik niets kon zien, en door de genade van dat heiligdom werd ik verlost. ----- *Om rede, wetenschap, etc.* voor het zien van het wonder van de olijven die elk jaar bloeien zoals hierboven... (de rest kon ik niet goed lezen) *59 jaar oud en in goede gezondheid. Getuigen, Ferrari Franciscus en Andrew en Ferrari Andreas Dominici, vocaal.*

Ondergetekende RICCI GIROLAMO fu MATTEO

Documento E.

Brief van paus Pius VI voor toegekende aflaat.

RS.MUS D.MUS N. Pius PP. VI.

Voor alle gelovigen in Christus, van beide geslachten: hij gaf zich net zo vaak genadig over aan de eeuwigheid Litanias B. M. Virginis in de bovengenoemde kerk reciteerden ze, tenminste met een berouwvol en vroom hart, de aflaat zo vaak mogelijk tweehonderd dagen van Fel. Aanvr. Sixtus V. en Benedictus XIII. verleend en door St. Mem. Clem. Als dit wordt bevestigd, kunnen ze mogelijk ook een beroep doen op de zielen van de overleden gelovigen door middel van kiesrecht.

Gegeven aan Rome van Secret. S Cong.nis Aflaten. 27 augustus 1781.

*Julius Caesar De Samalin St. Congr. Toegeven 1781 12 september.
Gepubliceerd J. Archie.pus Januensis Diaec.*

Document F.
Brief van het Eeuwigdurend Jubileum, verleend
door paus Pius VII.
Pius PP. VII.

Voor de eeuwige herinnering aan de zaak. Om de religie van de gelovigen en de redding van zielen te vergroten voor de hemelse schatten van de Kerk die gewijd is aan vrome naastenliefde, voor alle gelovigen van beide geslachten die zich waarlijk bekeren en belijden en verfrist worden door de Heilige Communie, die de Kerk, het Heiligdom onder de titel van Onze Lieve Vrouw van Roverano Januen. Bisdommen moeten op 7 september en op de twee dagen die onmiddellijk daarop volgen ieder jaar vroom bezoeken en daar vrome gebeden tot God uitstorten voor de overeenstemming van de christelijke principes, de uitroeiing van ketterij en de verheerlijking van de heilige Moederkerk. tijdens de plenaire periode van de bovengenoemde drie dagen kan elke christelijke gelovige slechts één keer per jaar naar eigen goeddunken kiezen voor het profiteren van al zijn zonden. Toegeeflijkheid en vergeving, waarmee zelfs de zielen van de getrouwe christenen die uit dit licht zijn gemigreerd, zich hebben verenigd God in naastenliefde kan dit toepassen door middel van kiesrecht, dat verlenen wij barmhartig in de Heer. En dat de gelovigen van Christus gemakkelijker kunnen deelnemen aan dit soort hemelse functies voor de Eerwaarde Broeder, de huidige en voorlopig aartsbisschop Januen. om enkele seculiere presbyters of stamgasten van welke Congregatie- of Instituutsorde dan ook af te vaardigen om hun sacramentele biecht te ontvangen, anders goedgekeurd, die zorgvuldig dezelfde Christus zullen horen die trouw is aan hun Belijdenis van alle excessen en misdaden die voorbehouden zijn aan de Apostolische Stoel

van nonnenkloosters en terugkeer naar speelse liederen voor de leek, behalve in de vorm van de Heilige Canons) noch excommunicatie en andere kerkelijke vonnissen, afkeuringen en straffen, die aan een ieder naar eigen goeddunken worden opgelegd om alleen heilzame boetedoening op te heffen in het forum van instemming en eenvoudige geloften, in een ander vroom werk, eveneens hun discretie en voorzichtigheid die ze misschien kunnen pendelen, geven en verdelen we boetedoeningen die door apostolisch gezag moeten worden nageleefd; niettegenstaande de algemene of bijzondere constituties en verordeningen gepubliceerd in de apostolische en universele provinciale en synodale raden, en alle andere tegenstrijdige constituties, die van kracht zullen zijn in de huidige en eeuwige toekomstige tijden.

Gegeven te Rome in Santa Maria Major onder de ring van Piscatoris op 7 juli 1895, in het zestiende jaar van ons pontificaat.

Document G.
Congregatie van N S. van Roverano.

Het jaar van de Heer duizend achthonderddrieënveertig op de twintigste van de maand juni in l'Ago.

De Masseria van de Kerk van het Heiligdom van Onze-Lieve-Vrouw van Roverano Parochie van S. Andrea di L'Ago, Bisdom Genua, in een legitiem aantal bijeengekomen, in aanwezigheid van M. Rev. Angelo Perazzo Parochiepriester en Vicaris Foraneo, en de heren Gio. Batta Ricci Voorzitter, Giuseppe Perazzo fu Matteo en Domenico Perazzo fu Domenico, Massari.

Voornoemde Mr. President verklaart dat de toegewijden van het Heiligdom al lang hebben gezworen om in de kerk van hetzelfde, onder de titel van *Onze Lieve Vrouw van Roverano*, een Broederschap of Congregatie op te richten,

om van de Grote Moeder van God haar krachtige patronaat te verkrijgen; daarom, bezorgd om te voldoen aan de vrome bedoelingen van de gelovigen, legt hij aan de hexameter en goedkeuring van de sacristie de hoofdstukken en regels voor die moeten worden nageleefd door de genoemde Compagnie hieronder beschreven. *In de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.*

1.° Alle broeders en zusters die moeten worden ingeschreven in de Congregatie van Onze Lieve Vrouw van Roverano om de bescherming van Maria Allerheiligste te verkrijgen en om van haar die gunsten en genaden te verkrijgen die zij schenkt aan hen die hun toevlucht nemen onder de mantel van zo'n voortreffelijke Moeder, is het noodzakelijk dat zij haar navolgen in haar bijzondere deugden.

2.° Om in ieder mens gemakkelijker een voortdurende toewijding en stimulans tot het verwerven van zo'n schat op te wekken, wordt in de Heiligdomkerk op elke zondag van het jaar een zegening met de Eerwaarde ingesteld; dat is

Op de 1e van de maand voor alle toegewijden en weldoeners van het heiligdom.

Op de 2e voor het behoud van de broeders en zusters van de Compagnie.

Op de 3e voor de zieke broeders en zusters.

Op de 4e voor de overledenen.

3.° Elk jaar, op de eerste feestdag na de Dag van de Doden, wordt er een herdenking gehouden voor de overleden broeders en zusters, met Requiemmis en zegening met het Heilig Sacrament.

4° De voornoemde broeders en zusters zullen alle voorrechten en aflaten genieten die in dit opzicht zullen worden verleend aan de Eerwaarde Broederschap, die zullen worden bekendgemaakt zodra ze zijn verkregen, en zij zullen deelnemen aan alle andere gebeden die zullen worden uitgesproken in de kerk van het voornoemde Heiligdom, evenals aan de aflaten die door de Opperpriesters, Sixtus V, Benedictus XIII en Pius VI zijn verleend aan hen die het zingen van de Litanie bijwonen, en bidden voor de verheffing van de Heilige Moeder Kerk,

voor de uitroeiing van ketterij, en voor vrede en eendracht tussen christelijke vorsten enz.

5.° De hierboven genoemde belijdende en gecommuniceerde zullen genieten van de aflaten, die zijn verleend voor dit doel; op alle eerste zondagen van elke maand, en op alle feesten van Onze Heer aan degenen die zijn altaar te bezoeken in genoemde kerk.

6.° Wanneer de doodsstrijd van een zieke broeder of zuster wordt aangekondigd, voor wie familieleden worden gevraagd om bezorgd te zijn, wordt er een teken gegeven met de bel, zodat iedereen kan bidden tot de grote Moeder van God om hem bij te staan in zo'n hachelijke doortocht.

7.° Niet in staat zijn, als gevolg van legitieme belemmering, om deel te nemen aan de vrome oefening van de Litanieën, zal ieder trachten dit thuis te doen.

8.° De eerbiedwaardige Broederschap wordt bestuurd door de Masseria van genoemde Kerk, en door de Ds. Pastoor, die haar Voorzitter zal zijn. Voornoemde beheerders zullen jaarlijks rekenschap afleggen van hun beheer en zich inspannen om de voortgang van de Broederschap te bevorderen, toe te zien op de naleving van het reglement en in het bijzonder op de nalatenschappen van de overleden broeders.

9.° De hierboven genoemde Masseria benoemt één of meer beschermers van de Congregatie uit de meest vooraanstaande en vrome mensen van het Heiligdom.

10.° Het is de plicht van de togetreden leden om anderen aan te moedigen om lid te worden van de Compagnie, en om elke dag drie Weesgegrootjes te bidden en haar te smeken ons in genade te bewaren, om Heilige Aflaten te verkrijgen met toevoeging van de ejaculatoire *Maria, Mater gratæ etc.*, zodat we verdedigd worden tegen de aanvallen van de duivel op het moment van onze dood.

11.° Zij die willen worden ingeschreven in de Compagnie moeten het entreegeld van honderdtwintig centimes betalen, en honderdtwintig

centimes per jaar in handen van de bovengenoemde Masseria; welke inschrijvingen worden ontvangen in het Heiligdom van 15 augustus tot 15 september op alle feestdagen door een plaatsvervanger voor dit doel.

12.° Deze som wordt gebruikt voor de versiering van het altaar, was en het vervullen van de offers voor de doden.

13.° Leden die drie jaar weggaan zonder de jaarlijkse bezoldiging van honderdtwintig cent te betalen, worden uit de Broederschap gezet. Het zal echter in hun macht liggen om voor eeuwig geroyeerd te worden, door middel van een bedrag dat zal worden aangepast aan hun leeftijd.

14.° Inschrijvingen zullen nog steeds worden ontvangen van niet-ingezeten fabrikanten, die *gratis* zullen worden geaccepteerd in het Broederschap.

Voornoemde Masseria keurt, na zorgvuldige bestudering van de hierboven beschreven hoofdstukken, deze unaniem goed en verzoekt tegelijkertijd Zijne Eminentie Kardinaal Aartsbisschop van Genua om definitieve goedkeuring, onder voorbehoud van de wijzigingen en toepassingen die hij passend acht.

Copia	{	ANGELO PERAZZO <i>Parroco e V.º F.º</i>
conforme		GIO. BATTÀ RICCI <i>Presidente</i>
		GIUSEPPE PERAZZO <i>Massaro</i>
		Segno di X di Domen.º Perazzo <i>Mass.º</i>

Document H.

Pauselijk aflaatcommuniqué voor de Broederschap van Onze Lieve Vrouw van Roverano, opgericht in genoemd Heiligdom bij decreet van 15 juli 1843 van de kardinaal-aartsbisschop van Genua, Placido Maria Tadini.

GREGORIUS PP. XVI.

Voor de eeuwige herinnering aan de zaak. Toen, zoals we in de kerk ontvingen, de parochiegod heilig werd ter ere van St. Andreas

Ap.li plaats di l'Ago genaamd Januens. De Goddelijke Broederschap bestaat canoniek opgericht onder de titel van de heilige Maria de Maagd van Roverano, waarvan de Broederschappen en Consorten gewend zijn of van plan zijn zoveel mogelijk werken van vroomheid en naastenliefde uit te oefenen; Moge dit soort Broederschap een steeds grotere groei doormaken, door de genade van de Almachtige God en BB. Peter en Paul Ap.rum eius auct Ik heb alle gelovigen van beide geslachten in vertrouwen genomen die op de eerste dag van hun toetreding zullen toetreden tot de zogenaamde Broederschap van bedriegers, als ze zich echt bekeerd hebben en SS hebben beleden. Zij hebben het volledige sacrament van de Eucharistie genomen; en beide beschreven en momenteel beschreven in de genoemde Broederschap aan de Broeders en Consorten op het moment van de dood van een van hen, als ze zich werkelijk bekeerden en beleden en tot de Heilige Communie werden hersteld, of in de mate dat ze niet in staat waren om als ze dat deden, riepen ze tenminste de Naam van Jezus met hun mond aan als ze konden, zonder minder hart, zelfs in de plenaire vergadering; en ook aan dezelfde nu en voor de tijd bestaande Broeders en Consorten van de genoemde Broederschap, ook degenen die zich werkelijk hebben bekeerd en belijdenis hebben gedaan en zijn teruggekeerd naar de Heilige Comm., om door de Ordinaris te worden benoemd bij de landing en op een andere dag van het jaar om het oordeel van de gewone man. van 's avonds laat tot zonsondergang bezochten zij deze dagen elk jaar vroom en zonden daar vrome gebeden uit tot God voor de eensgezindheid van de christelijke vorsten, de uitroeiing van de ketterij en de verheerlijking van de Heilige Vader van Christus. de kerk. Aan de rechterkant van de genoemde Broeders en Consorten, werkelijk even berouwvol en beleden, en nadat ze de Heilige Comm.ne, de Kerk of de Kapel of het Oratorium van deze dag in vier andere jaren hebben hersteld op feestdagen of niet-feestdagen of op feestdagen.

Zondagen door de genoemde broeders kiezen ook slechts één keer. en goedgekeurd door de Ordinaris. zoals hierboven, daar bezoeken en bidden op welke dag ze dit zeven jaar en veertig jaar lang deden; wanneer zij missen en andere goddelijke ambten hebben bijgewoond in de kerk, kapel of oratorium van deze dag die momenteel worden gevierd en geciteerd, of in openbare gemeenten of particuliere gemeenten van dezelfde Broederschap overal, of gastvrijheid hebben ontvangen van de armen, of vrede tussen vijanden hebben geregeld, of regelingen hebben getroffen of deze hebben verkregen; noch zelfs degenen die de lichamen van de overledene, zowel van de Broeders en Consorten van deze God, als van anderen, hebben geassocieerd voor begrafenis, of om Processies te houden met toestemming van de Ordinaris, en om het Sacrament van de Heilige te hebben begeleid. Eucharistie, zowel in processies als wanneer deze naar zieken en anderen wordt gebracht, waar en wanneer dan ook, afhankelijk van het seizoen, of als ze, wanneer de klokken luidden, het Onze Vader en de Engelengroet één keer zeiden op dat signaal, of zelfs vijf keer zij reciteerden hetzelfde gebed en dezelfde begroeting voor de zielen van de overleden broeders en zusters van deze dag; of ze hebben iedereen die afwijkt van de weg van de verlossing, en die de voorschriften van God niet kennen, teruggebracht en hen die dingen geleerd die nodig zijn voor de verlossing, of ze hebben elk ander werk van vroomheid of naastenliefde verricht, zo vaak als voor elke oefening. van de werken van de vaders zestig dagen van hun gezamenlijke, of op enige andere wijze verschuldigde boetedoening, laten we de gebruikelijke vorm van de Kerk versoepelen; dat we ons overgeven aan alle toegeeflijkheid van zonden, vergeving van zonden en het reciteren van boetedoeningen, zelfs aan de zielen van de trouwe christenen die uit dit licht zijn gemigreerd, verenigd met God in naastenliefde, door middel van kiesrecht. cadeau van eeuwige gezondheid in toekomstige tijden. En wij wensen dat als de genoemde Broeders en Consorten op een andere manier het uitgangspunt uitvoeren: elke andere soortgelijke aflat is verleend voor een permanente duur of voor een nog niet verstreken tijd, dat deze wordt ingetrokken, zoals per pres.

We trekken de autoriteit van ap.ca in; en als de genoemde Broederschap al is samengevoegd met een Aartsbroederschap, of in de toekomst zal worden samengevoegd, of op een andere manier verenigd wordt, of zelfs op enigerlei wijze wordt ingesteld, zullen de priors en andere letters ap.ca op geen enkele manier steun ze, maar vanaf dat moment zijn ze nietig.

Gegeven te Rome bij St. Mary Major onder de ring van de Piscatoris op 19 augustus 1845, in het vijftiende jaar van ons pontificaat.

Voor D.no Card.li LAMBRUSCHINI
Vervangers A. PINCHIANI.

Op zicht enz. wordt uitgegeven Maar de dag zal eenmalig door Ons worden goedgekeurd: het feest van de SS. In de naam van Maria en de verjaardagen van de overleden broeders voor de volle aflaten; en op de tweede dag na Paaszondag en Pinksteren; Feest van de Hemelvaart van B. M. V. en St. Anna, moeder van de Heilige Maagd Maria, voor de aflaat van zeven jaar; waarvan hierboven.

Gegeven te Genua op 22 juli 1846.

† PLACIDUS Card. TADINI.

Document I.

Brief van paus Pius IX voor het bevoorrechte altaar.

EX AUDIENTIA SS. MI.

SS.mus Dom.us N. Pius PP 9 Hij was zo vriendelijk om het Privilegiale dagelijkse altaar, gewijd aan de Heilige Maagd Maria in de Kerk of het Heiligdom, te verklaren. D. di Roverano voor missen die op dezelfde manier door elke priester, seculier of regulier, worden gedaan voor het kiesrecht voor overleden gelovigen,

ze zullen gevierd worden, op voorwaarde echter dat er geen in de Kerk zelf is er bestaat al een ander altaar gewijd aan een soortgelijk voorrecht. Gegeven te Rome door het secretariaat van St. Gong. Toegeven op de 4e Mei 1847.

F. CARD. ASQUINIUS *Præf.* ASQUINIS GALLO *Præf.*
IACOBUS GALLO *Geheim.*

Document K.

Programma voor de festiviteiten van de Vertaling. Aldus aangekondigd aan het publiek in gedrukte vorm op 10 maart van dit jaar 1875 de R. D. Giacomo Maggi, de huidige pastoor van l'Ago.

Op 12, 13 en 14 juni zal de plechtige overplaatsing van het eerbiedwaardige en wonderbaarlijke beeld van de Heilige Maagd Maria van de zijkapel, waar ze verscheen, naar het hoofdaltaar, nu van marmer en geplaatst in de hoofdkapel van hetzelfde heiligdom, worden gevierd in het heiligdom van Roverano, onderworpen aan de proosdij van l'Ago.

De vroomheid van de parochianen van l'Ago, die altijd heeft geschitterd en elke dag groeit in de richting van dat Heiligdom, en in de schaduw van de meest dappere patronage van de Heilige Maagd Maria bloeit hun land, zal geen middel onbeproefd laten, zodat dat Heilige Triduum van de feestdag prachtig zal zijn en geschikt voor de hoogte van het onderwerp, en aan de verwachtingen van elke toegewijde.

Il 13 giugno, giorno di Domenica, e di S. Antonio di Padova, avrà luogo alle 9 Messa con Musica, Processione, ed indi il gran collocamento del venerando Quadro di Maria al nuovo Altare, e pontificherà Sua Eccellenza Rev.ma Monsignor Arcivescovo di Genova; ed alla sera dirà le lodi valente Oratore.

Il 12, giorno antecedente, vi sarà Messa solenne, e predica analoga ad onore di Maria.

Op de 14e, de volgende dag, zal er ook een mis met muziek zijn, en er zal een lofzang zijn; en dan zal er op alle drie de dagen, en vooral op de 10e dag, een kermis zijn; en bovendien zal er gedurende het hele Triduum het afsteken van rotjes zijn, vuurwerk, algemene verlichting, en een band om iedereen te vermaken.

De voortdurende bescherming van de grote Moeder Gods en het grote aantal supporters dat de inwoners van L'Ago in zo'n geval verwachten, zullen een waardige beloning zijn voor hun zorgen, uitgaven en arbeid.

l' Ago 10 maart 1875.

TWEE POËTISCHE BLOEMEN

GEPLUKT OP ROVERANO

GEOFFERD AAN DE ALLERHEILIGSTE MARIA

DE MANIFESTATIE VAN MARY SS. OP ROVERANO.
HISTORISCH LIED.

Er verscheen een groot teken... een vrouw
gekleed in de zon Ds. C. 12 v. 1.

1.

Kom, wijze Pastoor; van liefde een belofte
Wonderbaarlijk en zeldzaam
De hemel van Roverano op de top ervan;
Maria daalde neer uit het etherische koninkrijk
Voor wie de Naald lief en dierbaar is
Haar Herder, laat zich aan ons zien; haast u;
Naar zo'n dankbare gedachte
De reis zal licht zijn, het pad zoet.

2.

Kom, je zult op Roveran zien
Een hemels beeld
Dat de onsterfelijke koningin uitdrukt;
Gij zult zien hoe met vlamme stralen
De zon haar bekleedt,
Hoe de hele schepping voor haar buigt.
Spreek tot mij, en spraak
Verleen mij haar stomme herderin.

3.

Door een gevoel van blijdschap en verwondering
Begreep de goede Herder
Zijn lippen gingen niet open voor een accent;
En voor hem gutste uit zijn graf wenkbrauwen
Zoete kreet van liefde,
Neerdaalde van de Naald en de Roveran,
Terwijl een koor van engelen
Maria bezongen op harpen van goud.

4.

De Vromen verwijderden de Immago
en te midden van het gezang,
van de vrome menigte
Droeg haar met zich mee naar de tegenoverliggende berg;
En voor hem was het huilen levendiger:
Door de seniele wangen
En een zacht licht bestraalde zijn voorhoofd,
Sta op, naald en pand
Zie van de hemel bent u waardig te bezitten.

5.

Hij brengt het eerbiedig naar de heilige tempel
En hier als op zijn troon
Legt hij het op het altaar, gezegend...
Maar tevergeefs; wie heeft het ontvoerd?
Wie was ooit de goddeloze
Die van het wonderbaarlijke geschenk
Dit hemels geliefde land verliet?
Wreed verdriet!
Hoe kort zijn de uren van vreugde!

6.

De goede Pastor werd doorboord door levende
Bezorgdheid, door levend verdriet
Samen met zijn kudde, niet langer gelukkig;
Want hij had de machtige Diva losgelaten
Een plotselinge vlucht
Van zalige Roveran naar de helling.
Oh van de aarde voor de kinderen
Hoe verborgen zijn de raadsels van God!

7.

De liefhebbende Vader voor zijn bedroefde Mensen
Hij brengt het beeld terug,
Hij beschut het in de tempel en verdedigt het tevergeefs,
Tevergeefs heft hij naar de hemel met vurige liefde
Een gelofte en wordt getroost;
Dat zij vanuit haar verborgen plaats
Nogmaals haar vlucht en keert terug
Van Roverano naar de geliefde zetel.

8.

Dus waarom wenen, O l'Ago, in wenen?
Tegen de bovennatuurlijke wil
Van de mens verzet de blinde geest zich tevergeefs;
Als je Maria op deze heilige heuvel wilt
Stop haar eeuwige zetel,
Wat is de reden voor je tranen?
Je verlangen is vol,
Als van uw rust Ze rust in je boezem.

9.

Eerbiedige en nederige buigingen

Voor zo'n moeder en nu

Uw wil buigt naar Gods wil;

Moge je altijd de goddelijke beeltenis

Van Onze Lieve Vrouw zult gij hebben.

Neen, gij zult niet door haar in gehoorzaamheid worden
geplaatst,

Maar laat het in jou worden verzameld

Tot de zonneschijn van haar stralen u zal verblijden.

10.

Spoedig zullen uit naburige steden en van vreemde kusten komen
om u eindeloze volken te vereren, en hun edelstenen naar het
beloofde geloof brengen.

Zij zullen hun geloften ontbinden; en uw romances

Feestelijke heuvels en bergen

Zullen hun vrome liederen herhalen.

11.

Zij zullen jouw onsterfelijke roem benijden

En ontroerd door het wonder

Waar plotseling de olijfboom weer bloeit

Elk jaar wordt het gezien, elke keer naar het heilige

Zij zullen trekken, vastbesloten

Hun ogen richten op jouw gelukkige Clive,

Waarvoor zovelen de hemel regenen

Genaden op u regenen, wonderbaarlijk en negen.

12.

Voor wie de gelukzalige aarde verrukt naar de hemel,
Gij zult beroemd worden
Tot in de verste eeuwen, en als onbekend
Nu zijt gij, door het vereerde beeld
Van de grote Godin zult gij zijn
Op een dag duidelijk zijn voor de meest afgelegen mensen;
En gij zult uw wenkbrauwen optillen
Over de meest glorieuze steden en tellen.

Als een verheven ceder... als een palm...
als een rozenplantage... als een prachtige
olijf. Eccl. C. 24

ALCAICON

1.

Wees gegroet, berg van God! je verhoogt geweldig
Jij met een verdrietig hart geniet, terwijl de jouwe
Een belangrijke bezienswaardigheid die een feestje waard is
Ik richt mijn gedachten op de herinneringen.

2.

Je onderscheidt je van alle heuvels met pracht,
En Thabor zelf werd overwonnen en tot slaaf gemaakt
Hij die de toera, de berg en het juk draagt,
Elias is een gedenkwaardige stoel.

3.

Want hier zijn de grootste geschenken van de ether.
Want hier is een zachtmoedige God voor ons aanwezig
En moeder van de Grote Donderaar
Hij brengt de vrome mensen naar de mensen.

4.

Zie hier de blinden, kreupel en hulpeloos
Hij nam kracht en bloeide onmiddellijk op
Bleekolijf, gelijkmatig en elk jaar
Hij zal ook onmiddellijk opnieuw bloeien.

5.

Oh glorie, oh lof die je is overkomen
Vanwaar de voeten van maagden op u
Op de hoge top, vriendelijk
Hij besloot de Diva te aanbidden!

6.

Het komt nu op een gemakkelijke manier naar je toe
Een gelukkige reiziger, vanuit het hart van de borst
En hij zingt met een vrolijke stem
En hij leert je hoe je het bos kunt laten weerklinken.

7.

Neem nu uw applaus; zegen jou nu ook
En brengt je hemelse geschenken,
Triomfantelijk onder de vrome menigte
Er is een grote Vader en Priester (1).

8.

Hij steeg op, stralend van vreugde
Ceu al gezegend zijn de hemelse koren,
De tempel gaat ten onder, terwijl de vreugde vreugdevol is
"Het briesje van hoop klinkt als het voorbij trekt."

(1) De aartsbisschop van Genua, die het Heiligdom verzocht het Beeld van de Goddelijke Moeder te vertalen naar het Hoogaltaar van de Tempel: over welke vertaling hij in deze geschiedenis vloeiend spreekt.

9.

Verheug je zo veel als je kunt in de triomf
Verheug u, berg van God, vruchtbare maagd
die alle naties zouden moeten aanbidden
Hij maakt het eeuwig en beroemd.

10.

Hef daarom uw trotse hoofd op
Je hoopt Lake, jij glorie, jij schoonheid,
Onze stralende ster van de hemel
Onze verdediging en pijler!

»»»»»» — ««««««

INHOUDSOPGAVE

TOEWIJDING	bladzijde	3
HOOFDSTUK I.	Roverano	5
HOOFDSTUK II.	Antichità van Santuario van Nostra Signora di Roverano	7
HOOFDSTUK III.	Verschijning van Maria Santissima	9
HOOFDSTUK IV.	Erezione del Santuario	11
HOOFDSTUK V.	Jaarlijkse instantana fioritura degli Ulivi	12
HOOFDSTUK VI.	Andere wonderen en andere genaden.	14
HOOFDSTUK VII.	De gunsten van het voorrecht dat door dit heiligdom werd verleend, werden aan de paus gegeven.	20
HOOFDSTUK VIII.	Opere d'Arte in apparecchiamento alla plechtige Traslazione della prodigiosa beeld van Maria.	23
HOOFDSTUK IX.	Gebruik de frequentie van Popoli naar Santuario. 1 van onze geloften.	28

DOCUMENTEN

DOCUMENT A. ---	Er zijn brieven over de oude geschiedenis en het is bekend dat de Santuario zo is.	33
DOCUMENT B. ---	Filippo Sauli Vescovo van Brugnato en het Heiligdom van Roverano.	35
DOCUMENT C. ---	Il Parroco di L'Ago en de epoca is zeker in het geval van het onmiddellijke vuur van Ulivi.	36

DOCUMENT D. --- Interesse in de Curia-archieven van Genova voor alle glorie van het Heiligdom van Roverano Authentieke Notaro Agostino Martinelli.	37
DOCUMENT E. --- Brief van paus Pius VI verleend door Indulgence.	40
DOCUMENT F. --- Breve del Jubilee eeuwigdurend verleend door paus Pius VII.	41
DOCUMENT G. --- Congregazione di N. S. di Roverano.	42
DOCUMENT H. --- Breve Pontificio d' Indulgenze per la Confraternita di N. S. di Roverano, eretta in dit Santuario con decreto del 15 luglio 1843 del Cardinale Archivescovo di Genua, Placido Maria Tadini.	45
DOCUMENT I. --- Brief van paus Pius IX bij het bevoorrechte altaar.	48
DOCUMENT K. --- Programma voor het feest van de Solenne Traslazione della prodigiosa Immagine di Maria.	49

Vanwege de poëtische bloemen die in de sul Roverano werden gekweekt, bood de Autore della presente Storia een Maria Santissima aan. 51

»»»»» — «««««

Kijk, als je afdruckt.
Genua, 25 mei 1875.
MICHELE C. COLLA Vic. Gen.

Zo te zien is er geen verzet tegen de postzegel.
Genua, 26 mei 1875.
GAETANO BATTILANA Vorige. Ds.

WAARSCHUWING

De auteur onderwerpt bij het publiceren van deze geschiedenis alles aan het gezag van de Heilige Katholieke Apostolische Roomse Kerk, en is niet van plan om, totdat zij een oordeel heeft geveld, haar enig ander gezag dan menselijk toe te kennen.

Errata

Pagina 28 (in voetnoot) 1870

Correctie-datum

15 augustus 1867

Santuario di N. S. di Roverano

Memorie Storiche

Fra le parrocchie che, per convegno di permuta, passarono dalla Diocesi di Brugnato all'arch. di Genova, avvi quella di S. Andrea di L'Ago.

L'atto di permuta, che ci ricorda la perdita della plebania di Sestri Levante, porta la data del 10 maggio 1519, preceduto dalla Bolla del P. Leone X, addì 28 gennaio 1518. Il milanese G. Sforza arcivescovo di Genova cedeva alle preghiere del già suo Vic. G. Filippo Sauli e Vescovo di Brugnato dal 1512: questi ebbe un lembo di terra alla marina, quello toglieva all'Archidiocesi Genovese una delle gemme più belle che vantasse nella Liguria orientale.

Ora chi viaggia da Sestri Levante sulla via provinciale superato l'alto e celebre monte del Bracco, attraversato il territorio di Carrodano e varcato il ponte sul Malacqua, costruito nel 1824 sotto Carlo Felice, il primo paese che incontra è L'Ago. Trovasi sulla vetta di un monte, metri, 351, scosceso è boschereccio dalla parte di settentrione e ricco di vigneti e oliveti dalla parte di mezzogiorno. Antica assai ne è la chiesa di cui nel 1518 era commendatario il Card. Cibo, e per la quale il nostro genovese Raffaello, Luca Cambiaso, dipingeva nel 1551 un trittico colle figure di S. Lorenzo, S. Caterina e S. Giovanni Battista. (1).

La sua gloria più bella però è il Santuario di N. S. di Roverano o Roviano come prima appellavasi, che per antichità supera quello di N. S. dell'Orto 1610, di Montallegro, 1557, delle Grazie, 1429, di Cicagna, 1537, del Cunnio in Missano, 1500.

Questo Santuario trovasi sopra un colle, metri 350, che si leva dirimpetto a quello di L'Ago, passando fra l'uno e l'altro la via che conduce alla Spezia. Il Roverano, scrive il Luxardo, è veramente pittoresco: ha vaghe vedute e l'occhio può deliziarvisi riguardando intorno intorno monti, foreste, paesi che ad esso fanno bella corona. Vi regna un perpetuo silenzio che t'innamora al raccoglimento e alla preghiera e t'innalza l'anima a Dio. Questo è il luogo che Maria ha scelto per sè e in cui ha voluto prodigar grazie e favori ai suoi devoti (2).

Apparsavi il 7 settembre 1300 circa l'ora ventuna a due pastorelle, i parrocchiani cressero subito una cappella e vi collocarono l'effigie di Lei, dipinta in legno e trovata pendente da una pianta di olivo.

Nel visita del 1518 Mons. Sauli attestava che molti devoti vi accorrevano perchè le loro preghiere erano esaudite. Non s'ingannava.

I parrocchiani eccitati da continui prodigi e coadiuvati dai paesi limitrofi, che qui venivano con devote processioni, ingrandirono la primitiva cappella e le unirono un Ospizio per accogliervi gli accorrenti. Finalmente nel 1867-1872 ridussero la chiesa alla forma di croce latina con cupola che alta si leva e maestosa. E addì 13 giugno 1873, Mons. S. Magnasco, Arcivescovo di Genova di propria mano levava dall'antica cappella il quadro taumaturgo, che dopo solenne processione, veniva posto sul maggiore altare.

La festa principale si celebra nel giorno 8 settembre. Il grande concorso di popolo però, già segnalato dal Casalis a 5000 persone, vi si vede alla vigilia per contemplare l'annua, istantanea e prodigiosa fioritura di alcuni vecchi ulivi piantati presso il Santuario, quando dopo i vespri, la processione ha compiuto il terzo giro attorno alla chiesa.

Questo fatto merita fiducia? Per noi, che giovanetti salimmo sopra una di quelle piante e ci vedemmo fiorire fra le mani un ramoscello, non ha dubbio alcuno. La tradizione poi ci dice che ebbe origine col Santuario e che si è ripetuto sino ai nostri giorni in quell'ora medesima in cui Maria V. apparve alle due fortunate pastorelle. I devoti e i curiosi che da ogni parte accorrono su quel colle possono annualmente verificarlo e accertarlo a chi nol credesse.

Paolo Agrofoglio Prov. G. della Curia Arcivescovile di Genova avendo saputo che nel Santuario di Roverano succedevano miracoli, con lettera 27 giugno 1742 ordinava al Rev. G. De Earbieri Rettore di L'Ago di prenderne atto autentico: nel successivo 27 giugno alcuni testimoni accertavano fatti specificati. Ricci Gerolamo q. Matteo asseriva: — Io dico che fra i molti miracoli che di tanto in tanto va facendo S. S. di Roverano, fra gli altri questo si vede evidente ogni anno. Essendo in vicinanza a detto

(1) Archivio P. di L'Ago.

(2) S. Luxardo. Storia del Santuario.

Santuario num. 3 alberi d'ulivo, nel giorno della Natività di Maria SS. e nei primi vesperi oltre il frutto naturale, ogni anno fioriscono e alla mattina di detta festa, anzi subito si vedono detti fiori purgati e compariscono le olive piccole; e si dice pubblicamente che un anno vi era un giovane di Sestri, il quale non credendo al miracolo, gli fiorirono i ramoscelli di detti alberi che aveva in mano, ma in ciò io non vidi per la gran moltitudine e confusione di gente che vi era. Inoltre sono stato ammalato di mal di occhi e a tal segno che non vi vedevo niente, e per grazia di quel Santuario sono stato liberato. —

Il teste Deferrari Domenico q. Agostino spiega anche meglio il fatto del giovane astrese. — Mi trovai, dice, in una di dette feste a N. S. e vidi un giovane che aveva in mano un ramo- s ello staccato da uno dei tre alberi d'ulivo che non aveva ancora fiorito perchè non erano prin- cipiati i vespri, ed essendo incredulo a detto mi- racolo, stando sulla porta della chiesa, gli fiori detto ramoscello in mano e mostrando i suddetti fiori, pianse in pubblico la sua incredulità (1).

Avvi qualcuno che desidera contemplare un prodigio? Corra sul colle di Reverano oggi stesso e il suo desiderio sarà appagato « là, prostrato innanzi la taumaturga Immagine, di- pinta da misterioso pennello, esclamerà: i Sau- tuari di Maria sulla sponda del mare, o nasco- sti all'ombra delle foreste, o nel profondo delle valli o sulle vette dei monti ci narrano sempre la beneficenza di Lei, la pietà dei padri nostri; essi ci ricordano una lunga epopea di fede e d' amore.

C. P. C.

(1) Not. Gio. Ag. Martinelli. Arch. Not. di Sarzana.

*Il cittadino
Genova 7. Feb 1900*

Incoronazione della Effigie DI N. S. DI ROVERANO

Ci scrivono da L'Ago, 1° settembre:

Questa mattina il santuario di Roverano presentava un' insolita animazione. Sulla ridente collina, sul piazzale amplissimo dove torreggia il bianco tempio della Vergine, erano convenuti dai

paeselli circostanti i devoti in folla, per assistere alla processione solenne che dovea trasportare a L'Ago la taumaturga effigie di Nostra Signora, che sarà solennemente incoronata il giorno 7, vigilia della Natività.

In Liguria si avranno così contemporaneamente due incoronazioni della Madonna, in due santuari coevi, Roverano e Belvedere. Roverano risale proprio al primo anno del 1300. La Vergine apparve sul colle amenissimo ad una pastorella muta, e le intimò di andare al vicino paese e dire al popolo che voleva le si erigesse un tempio su quelle alture. La fanciulla andò e acquistando prodigiosamente la favella, parlò coi sacerdoti della visione. Andati questi col popolo trovarono sopra una pianta d' ulivo un quadro che raffigurava la Vergine col Bambino.

Il santuario esiste da secoli e fu successivamente ampliato nel 1868. Ora è un elegante tempio a croce latina, con cupola, tutto circondato d' ulivi, che fioriscono anche d' improvviso la vigilia della festa, mentre portano già grosso e formato il frutto.

Il quadro della Vergine è un bellissimo dipinto sul legno, di scuola italico bizantina. Lo sfondo dell' icone è d' oro: il manto azzurro; la veste rosso porpora. L' abito del Bambino Gesù è roseo. Presso l' omero sinistro della Madonna è una stella graffiata sull' orlo. Dolcissima e ad un tempo severa è l' espressione del volto.

Stamane, tra l' esultanza, l' icone venerata fu recata processionalmente in L'Ago fra cantici, suoni, spari e preci. Il corteo, giù per la via spaziosa, era d' un effetto pittoresco; tutto L'Ago era in processione. Intervenero molti sacerdoti, tra i quali il

Rev.mo Mons. Eugenio Bertucci Vicario diocesano di Brugnato. La banda musicale di Rapallo destava co' suoi concerti gli echi delle valli.

La commozione al passaggio del Sacro Simulacro era su tutti i volti, poichè da 600 anni quell'effigie non era stata portata in L'Ago.

Così ebbero stamane cominciato le feste dell'incoronazione di questa Immagine taumaturga, che, dopo quella di Soyiore, è la più antica che si venera nella Liguria orientale.

Sabato prossimo vi sarà il trasporto del Sacro Simulacro al santuario di Roverano: e poscia S. E. Mons. Fortunato Vinelli, assistito da S. E. Mons. Carli Vescovo di Luni-Sarzana e Brugnato, incoronerà dell'aurea corona il capo venerando di Maria, secondo i riti e le norme imposti dal Capitolo Vaticano. Sarà in tal guisa appagato l'ardente desiderio di questi popoli, che circondano il tempio roveranense di costante devozione lungo sei secoli, corsi dal dì che la Vergine si mostrò alla fortunata pastorella, donando a lei la parola e l'udito, a questi popoli la bellissima sua effigie, pegno di predizioni celesti e di grazie.

✠ Alla sera tutto il paese era illuminato. Nel buio della notte sembrava un castello incantato. Soprattutto la rapida salita, che come serpe si svolge sull'erto monte, era d'effetto meraviglioso per gli archi di lampioncini che ne disegnavano il percorso.

I fuochi artificiali, molto ben riusciti, chiusero poi la bella festa, il cui ricordo resterà incancellabile nel cuore dei buoni Aghesi.

*La Madonna delle Guardie
Genova 5. 7bre 1901*

La festa per l'incoronazione di N. S. di Roverano

(Nostra corrispondenza)

Carrodano 9.

Sotto l'aspetto della religiosità e dell'entusiasmo queste solennità non potevano riuscire meglio: ed oggi sono terminate con letizia di tutti questi paeselli, devotissimi al caro Santuario.

Come vi scrissi, domenica 1.º settembre il simulacro della Vergine fu recato processionalmente in L'Ago, dove restò in venerazione fino a sabato. Nella notte fra il venerdì e il sabato diluviò: per cui non si poté il mattino del sabato riportare il quadro della Madonna nel suo santuario. Ciò impedì pure che intervenissero processionalmente al trasporto le confraternite dei paesi di Carrodano inferiore e superiore, di Mattarana, di Pogliasca, di Borghetto-Vara, di Tarro e Castello. E certo se da questi paesi fossero intervenute le rispettive processioni, il corteo che avrebbe accompagnato al suo tempio prediletto l'Immagine taumaturga sarebbe stato imponentissimo.

Per causa del cattivo tempo fu pure rimandata alla domenica la incoronazione. Nel pomeriggio del sabato però fu possibile recare al Santuario l'icone venerata: e il cammino tra L'Ago e Roverano fu un vero trionfo di pietà e di fede. Bellissima la vista della cassa sulla quale tra fiori e faci splendeva nell'oro la bellissima immagine di Maria. Precedeva salmodiando la processione, poi la banda, poi il clero col Vescovo diocesano Mons. Fortunato Vinelli, circondato da molti parrochi, dai canonici del duomo Chiavarese, Cuneo, Rocca, da Mons. Roberto Vinelli suo segretario, dal suo ceremoniere Rev. Prof. Chiarella e da Mons. E. Bertucci vicario di Brugnato rappresentante Monsignor Carli.

Dietro la cassa era una folla immensa di popolo. E così faceva ritorno alla sua sede la dolce Signora di queste valli verdi e di tanti cuori che l'amano e da secoli la venerano sul colle di Roverano, lieto di castagni e di ulivi.

Sull'ora del tramonto quando il sole mandava i pallidi raggi sul Gottero gigantesco, che ascondeva il capo fra le nubi fosche, la processione

faceva tre volte il giro attorno al Santuario, tra la folla assiepata e prostrata, felice di vedere tra quella bellezza di natura la sua Madonna, che dopo sei secoli riceveva le auree corone, decretate ai simulacri più antichi e più venerandi.

Sulle piante d'ulivo erano de' veri grappoli umani, per cogliere i ramoscelli fioriti, e per recarli poi a casa, per ornarsene il cappello, e per serbarli come ricordo della pia credenza che ritiene il fenomeno dovuto a una comparsa della loro Madonna. Certo comunque vogliasi spiegare la cosa, è fuori di dubbio che le secolari piante d'ulivo attorno al tempio hanno il fiore e il frutto ad un tempo. Che poi la fioritura sia assolutamente e specificatamente istantanea, ad ora fissa, cioè sull'ocaso, non oserei affermare. Certo spesso è istantanea; spesso pure la videro d'improvviso non pochi, mentre tenevano in mano un ramoscello d'ulivo solo col frutto che con meraviglia videro fiorire. Ma questo non è che l'eccezione. Il fenomeno esiste tuttavia: ma l'eccezione non oserei chiamarla prodigiosa. E' non di meno una gentile festa della natura, che par s'infiora un'altra volta nel giorno che precede il natalizio di Coeli che nel più santo de' libri è adombrata *quasi oliva speciosa in campis*.

La sera del sabato e la notte il tempio rimase affollato di devoti, venuti da tutte le parti, specialmente da Spezia, da Sarzana, da Sestri e dalle montagne di Pontremoli e di Borgotaro. Il piazzale presentava il caratteristico aspetto di un accampamento per le tende, le baracche, i venditori e il vociare della moltitudine.

L'illuminazione fu una cosa riuscitissima. Tutt'attorno alla chiesa erano ghirlande di variopinti lumi alla veneziana: la via del Santuario per oltre un mezzo chilometro era illuminata ad archi; cosicchè in lontananza quella via luminosa e la mole del Santuario parevano un luogo incantato, davvero bellissimo.

L'Ago e Carrodano i due paesi più vicini al Santuario, che gareggiano di devozione alla Vergine di Roverano, erano pure vagamente illuminati. Carrodano si distinse questa volta, come domenica scorsa s'era distinto L'Ago. Nella notte un po' fosca quelle agglomerazioni luminose erano di effetto fantastico. Furono lanciati numerosi palloni, sparati centinaia di mortaretti, accesi i fuochi artificiali e sonate allegre marcie dalla banda rapallese.

Domenica mattina una gloria di sole allietava la sacra montagna, e pareva che dopo tanto scompiglio di piogge e di temporali anche l'astro maggior della natura si apprestasse a rendere più solenne la festa dell'incoronazione. Molti non si erano mossi dal tempio per non perdere il posto: molti avevano vegliato cantando e pregando; moltissimi aveano viaggiato l'intera notte per trovarsi all'alba a Roverano. E la moltitudine dentro e fuori del tempio era stragrande; un cinquemila persone. Moltissime se si consideri che Roverano dista dai grandi centri.

Pontificò S. E. Mons. Vinelli: assisteva Sua Eccellenza Mons. Carli. La parte musicale fu eseguita con lode dal maestro Sanguineti di Chiavari e all'organo sedeva il maestro Ugo di Genova. Verso il mezzogiorno la Messa era finita. E allora si appressava il momento solenne dell'incoronazione. Il Simulacro della Vergine, così bella e così soave, fu recato sul piazzale e posto in alto sopra un palco: in tal modo i molti anzi i più, che non poterono capire in chiesa, videro la cerimonia commovente. Tutti si prostrarono: i sacerdoti intonarono le preci di rito; e i due Vescovi imposero le corone d'oro massiccio intorno al capo della Vergine e del Bambin mentre s'elevava il grido di viva Maria, i tamburini squillavano, i mortaretti tuonavano e le note della marcia reale si spandevano sovrano e all'intorno. Il sole fiammeggiava nel più bel cielo di cobalto. Fu davvero un istante di commozione in tutti: molti piangevano. E l'entusiasmo l'accrebbe l'omelia breve e vibrata, piena di calda poesia mariana, recitata dal Vescovo Mons. Vinelli il quale parve ringiovanito dinanzi allo spettacolo di fede di tanto popolo e alla nobile cerimonia compiuta. La sua parola fu inno, cantico d'esultanza; inno di fede e di amore alla Madonna; cantico di gloria a Colei che è vestita di sole e regina dell'universo.

L'entusiasmo proruppe ancora una volta dall'affollata moltitudine, la quale in un'ovazione spontanea, dopo l'omelia del Vescovo, quasi voce che uscisse da un petto solo, da un uomo solo, levò il grido dei secoli cristiani: *viva Maria, viva Maria!!*

Questa festa non si cancellerà dal cuore di questi buoni paesi, i quali tutti mostrarono un vero slancio di fede nel secondare l'idea d'incoronare la Vergine di Roverano. Anche dall'America vennero offerte e incoraggiamenti. L'Ago e Carrodano e Borghetto si distinsero fra tutti per le generose elargizioni. La somma raccolta in pochi mesi fu di 5000 lire. Le corone vennero eseguite a Milano; sono tutte in oro. Sono di stile barocco, ma eleganti e di buon disegno. Anzi il disegno è dell'epoca, ossia del secolo XVIII, perchè furono modellate sulle vecchie corone d'argento colle quali un tempo s'ornava il capo della Madonna.

Merita ch'io vi menzioni a titolo di merito, come anima delle feste, il Rev. Don Felice Martini prevosto di L'Ago, che non ebbe pace e non si diede pace finchè non vide conformati i voti di queste popolazioni. Lo coadiuvarono i suoi parrocchiani; lo secondarono tutti col l'obolo, vicini e lontani, quanti da Sestri a Spezia amano la bella dolce Madonna di Roverano.

✦ S. E. Mons. Vinelli stamane celebrò Messa a Carrodano, dove fu ospite graditissimo nella palazzina del signor Giovanni Calligari, messa a sua disposizione in questi giorni, come più vicina al Santuario. Durante la Messa rivolse al popolo che stipava letteralmente la chiesa un affettuosissimo discorso. Il Vescovo era lieto delle prove di fede che avea a L'Ago, a Roverano, a Carrodano: e ne parlava visibilmente commosso.

Parti oggi stesso diretto a Brugnato, dove si reca a visitarvi Mons. Carli: lo accompagna il suo seguito. Sarà ospite di Mons. Bertucci.

2,

Martini 25/2
11. 762 1901

Opgemerkt door de feitelijke herdruk.

Met pagina 63 eindigt de libro en de opera van de sacerdote van Fedele Luxardo (v. pag. 4); professor in het Brugse seminarie in 1840, een tijdperk waarin ik mediteerde over het schrijven van deze vraag (v. pagina 3). De eerste versie werd geschreven in 1857 (v. pagina 25), ter gelegenheid van de "Solenne Traslazione del venerando e miracoloso Quadro di Maria Santissi-ma dalla Cappella laterale, ove apparve, all'altare Mag-giore, ora costruito in marmo", uit 1875, het libretto van een nieuw stempel in de tweede editie van corretta en accresciuta da documenti (v. pag. 25 – 49).

De kopie gebruikt per feitelijke datum in 1875, en in 2014 in de laatste rit. De finalepagina van de libro, de oude, niet-gestante, furono incollati dei ritagli di giornale, geschreven in 1901, bij gelegenheid van het "Festa dell "Incoronazione di N. S. di Roverano", de grote gebeurtenis die al implorato e quasi pronosticato da don Luxardo was (v. pagina 30).

Er wordt een rapport gepubliceerd over de documenten "L'Incoronazione van N. S. di Roverano" bewaarder door het Diocesano-Archivaat van Chiavari.

We vonden ook een exemplaar van het boek "Il Santuario della Madonna di Roverano", geschreven door Santiago Gagliardi in 1934;

als je een libro hebt, kun je op pag. 71 in een ritaglio di giornale, reporteremo il capitolo IX: "Solenne Incoronazione della Madonna", en een "Lode antichissima in onore di NS di Roverano" door een onbekende auteur.

In Nomine Domini

Testor ego infra scriptus in actis Primi Capituli Vaticani, die 17. martii 1901. legi quod sequitur:

Presbyter Josephus Ferrari, Custos Sanctuarii B. Mariae Virginis in vico Roverano, Clavarensis diocesis, exposuit praefatum Sanctuarium sex ab hinc saeculis erectum fuisse in memoriam apparitionis ejusdem Deiparae, et huius Imaginem cum puero Iesu, in eo colit, quae multitudine prodigiorum et innumera civium vicinorumque frequentia pollet, prout fere enarratur in libro Foxmae impresso anno 1875. cui titulus = Storia del Santuario di N. S. di Roverano. =

Hinc suppliciter petit ut a Capitulo nostro aurea corona decoretur. R. autem P. D. Fortunatus Vinelli Clavarensis episcopus preces enixius commendat, et Rm. Canonicus Aloisius Pericoli Capituli nostri decanus cui praefatae preces expendendae transmissae sunt, votum suum prorsus favorabile protulit.

Qua relatione accepta Rmum Capiti =

tulum memoratam Imaginem B. M.
V. cum puero Iesu, aurea corona, sum-
ptibus Oratorij seu fidelium comparan-
da, donari libentissime decrevit et man-
davit, facultatemque tribuit Ordinario
Clavaren. ut die quo Ipse voluerit, vel
per se vel per alium in ecclesiastica
dignitate constitutum nomine Capi-
tuli Vaticani, sacrae illi Imagini,
cum puero Iesu, coronam imponat, ser-
vatis de cetero servandis. n

In quorum fidem etc.

Datum Romae ex Aula Capitulari
die 30. Martii 1901.

Felix Caraffa Canc. ab acty

Ad perpetuam rei memoriam

Anno Domini millesimo nonagesimo primo, die octava
Mensis Septembris, hora undecima matutina apud Sanctua-
rium B. M. Virginis in vico Poverano = Parrocchia S. Andreae
loci = L'ago = Casarem. Diocesis: _____

Ego infrascriptus P. Joseph Ciarolla, Vicarius delegatus ad
praesentem instrumentum, testor ad futuram et perpetuam
rei ^{consequens} memoriam: _____

Quod Decreto Sacri Capituli Vaticani, diei trigesimae
primae Mensis Iulii anni millesimo nonagesimo primi,
statutum et mandatum est, Imaginem B. M. Virginis in
Sanctuario loci supra Poverano, multitudine prodigiorum et
innumera populorum frequentia et obsequio pollentem, cum
puero Iesu, coronari: _____

Quod Reverendissimus D. D. Fortunatus Vinelli, Episcopus
Casarem. - ad hanc sacrae Imagini B. M. Virginis cum puero
Iesu, coronam imponendam deputatus, servatus servandus, et
Antistes Reverendissimus D. D. Joannes Carli, Episcopus Larranen.
Canonici Cathedralis Casarem, Vicarius et fidei
marum parochiarum Casarem et Larranen. Diocessum clero,
menor et magna populorum turba, coronarum aurearum,
sumptibus fidelium comparatarum, sacrae Imagini B. M.
Virginis cum puero Iesu solenni ritu imposuit, et Pater

Joanni Demartini, Praeposito Paroeciae huius L'Agg, Per. d. Jo.
sepho Ferrari Sanctuarii Custodi et subscripti; Massarij tra-
hilit custodientay.

In quorum fidem per me subscriptum Notarium
assumptum presens conficitur instrumentum, ab Ill. mo
ac Per. mo Ordinario Caserensi, a Per. moj. Prolatj et Cur.
vicij, ab Ill. mo Per. d. Parocho L. Andrea huius L'Agg
a Per. d. Custode et Massarij Sanctuarii huius Novensis
subscriptum.

+ Fortunatus Principes

+ Joannes, Episcopus Lucensis-
Sarganen et Briguatensis.

Parocho L'Agg
Custode del Sac. Joannes Demartini Praep.

Massarij Nullone Sac. Ferrari Giuseppe Custode

Amplifici

Perrasi Giuseppe

Tomini Giobatta

Berazzo Domenico

Ferrari Antonio

Jac. Bartholomaeus Basi Praep. &

Sac. Petrus Meszardi Praep. &

"Uit het boek van Santiago Gagliardi – 1934".

PLECHTIGE KRONING VAN DE MADONNA

Het begin van de 20e eeuw was een goed voorteken voor de toegewijden van het heiligdom en de inwoners van L'Ago, die eindelijk hun mooiste droom in vervulling zagen gaan en hun vurigste wensen in vervulling zagen gaan, namelijk: de kroning van de Madonna tot koningin van Roverano.

Het leek er nu op dat er niets ontbrak aan het heiligdom om het werkelijk waard te zijn versierd te worden met de mooiste eretaferelen. Want er was geen gebrek aan een glorieuze oorsprong, geen bijzondere beroemdheid, geen enorme bloei van olijfbomen, geen gebrek aan wonderen en genaden, zelfs niet aan de vurige geloften van de gelovige bevolking die ernaar verlangde om het hoofd van Onze Lieve Vrouw en Kind Jezus gekroond te zien met de gouden diadeem.

De Allerheiligste Moeder was altijd gul en vrijgevig met de gunsten die ze haar vrome kinderen schonk, maar ze waren niet helemaal tevreden in ruil voor hun gebeden: ze wilden iets concreets en waardevols aanbieden dat niet alleen hun grootheid van geest zou belonen, maar ook zou dienen om de Heilige Maagd mooier en bewonderenswaardiger te maken.

Toen ontstond er een nobele wedstrijd tussen de mensen van de naburige steden om in te schrijven en de opgedragenen rijke en gulle offers van geld of juwelen te geven om de aankoop van de gouden kronen te vergemakkelijken.

Zo werd wat eerst een ijdele verbeelding van de geest leek, omgezet in de mooiste werkelijkheid en werden de vriendelijke gedachten van de nog vriendelijkere gelovigen prachtig omgezet in daden.

September 1901. Er zijn grootse festiviteiten gepland in het heiligdom op de jaarlijkse verjaardag, maar ze zullen een grotere plechtigheid en uitzonderlijke aantrekkingskracht hebben, omdat de Kroning van Maria zal plaatsvinden.

De festiviteiten blijven niet beperkt tot drie dagen, maar duren meer dan een week en beginnen precies op 1 september.

Op die dag wordt het miraculeuze schilderij van Roverano naar L'Ago gedragen in een lange, bijna eindeloze processie, vol vaandels, kruisen en andere heilige insignes. Het schilderij wordt geplaatst in de kerk van S. Andrea di L'Ago en blijft daar tot de 7e, te midden van de dagelijkse religieuze diensten en de voortdurende verering van de inwoners van Laguna en andere vrome mensen die samenkomen om de lieve Madonna te eren met gebeden.

Aan de vooravond van de Geboorte van de Maagd Maria zou de langverwachte kroning in Roverano moeten plaatsvinden, maar stortregens verhinderen dat de plechtige ceremonie kan plaatsvinden. In de namiddag van diezelfde dag stopt de regen echter en wordt van de voorzienige onderbreking gebruik gemaakt om de thaumaturgische beeld terug te brengen naar het Heiligdom.

Het begon vanuit L'Ago in een ordelijke processie die werd bijgewoond door de diocesane bisschop, Monseigneur Vinelli, die aanwezig was samen met enkele kanunniken van de kathedraal van Chiavari, zoals Monseigneur Roberto Vinelli, Pater Giuseppe Chiarella, Pater Francesco Cuneo en Pater Giuseppe Rocca.

Alle pastoors van het vicariaat, vele geestelijken en een groot aantal mensen nemen ook deel. Eenmaal bij het heiligdom worden de vespers plechtig gezongen, gepontificeerd door bisschop Vinelli, die vervolgens een lofzang zingt op Onze Lieve Vrouw van Roverano. Na de vespers wordt er een processie rond het heiligdom gemaakt en na de rituele drie rondes te hebben gemaakt, keren ze terug naar de kerk voor de laatste diensten, die de vieringen van de dag afsluiten. s Avonds wordt het hele heiligdom verlicht; de grandioze verlichtingen en het vuurwerk zijn zeer geslaagd en tot volle tevredenheid van iedereen die op die gedenkwaardige dag naar Roverano is gekomen.

De 8ste september: een onuitwisbare datum in de gedachten van degenen die getuige waren van de gunstige gebeurtenis en degenen die het benijdenswaardige geluk hadden ooggetuige te zijn van de kroning.

De toegewijden van de meest pure Madonna bereidden zich voor om hun mooie droom gerealiseerd te zien, en met intieme vreugde, vurige nieuwsgierigheid en slecht verholen bezorgdheid wachtten ze op het gelukkige moment.

Al in de vroege uren van die stralende dag zag men pelgrims aankomen in Roverano, evenals een groot aantal mensen uit alle dorpen die vertrokken om samen te komen en naar het heiligdom te stromen, zodat de heuvel in korte tijd werd bevolkt door een stortvloed van gelovigen en buitenlanders, zoals men nog nooit eerder had gezien.

De binnenkant van het heiligdom was overvol en kon geen mensenmassa's meer bevatten.

De kroningsceremonie zou moeilijk zijn geweest in die krappe omgeving en in de zinderende hitte. Er werd toen besloten om het uit te voeren op de piazza-le, zodat de hele massa van de aanwezigen kon toekijken hoe de heilige rite zich ontvouwde.

In feite werd het wonderbaarlijke schilderij uit de kerk gehaald en in het midden van het plein op een mooie en artistieke kist geplaatst.

Nadat de plechtige pontificale ceremonie voorbij was, droeg Zijne Excellentie Mgr. Monseigneur Fortunato Vinelli de gouden kronen gezegend, die op 31 maart 1901 door het kapittel van het Vaticaan waren afgekondigd.

De ceremonie vond plaats in aanwezigheid van de reeds genoemde kanunniken, Monseigneur Bertucci, Vicaris van Brugnato, Pater Giovanni De Martini, pastoor van L'Ago, Pater Giuseppe Ferrari, bewaarder van het Heiligdom, vele andere priesters en, het zou nutteloos zijn het te herhalen, een imposante menigte.

Te midden van de zichtbare aandacht en de levendige emotie van de toeschouwers bestijgt bisschop Vinelli, bijgestaan door bisschop Carli, bisschop van Luni - Sarzana en Brugnato, het podium en plaatst de gouden diadeem op het hoofd van de Madonna met Kind Jezus.

Dan barst uit de immense menigte plotseling, spontaan, openhartig, oprecht en krachtig een enkele kreet los die zich verspreidt, verbreedt, de hele heuvel van Roverano vergroot:

Hoera voor Maria! Leve Maria!

Het moment is echt ontroerend: de gezichten van veel gevoelige mensen zijn nat van de tranen, terwijl het enthousiasme van de gelovigen niet meer te bedwingen is en niet meer te stoppen lijkt.

Elk hart is vervuld van vreugde.

De Heilige Maagd is nu koningin van Roverano!

Als bekroning van de plechtige festiviteiten en de zo prachtig gevierde en geslaagde rite werd een 'Te Deum' van dankzegging gezongen, en tot slot sprak bisschop Vinelli de drievoudige zegen uit.

Iedereen ging blij naar huis omdat ze getuige waren geweest van zo'n grootse ceremonie, en degenen die nu nog leven herinneren zich nog steeds die dag van intens gebed en waar christelijk geloof.

Eeuwenoude lofprijzing
ter ere van Onze-Lieve-Vrouw van Roverano

O jullie die pochen
Toegewijden van Maria
Klop voor de weg
Van Roverano.

Iedereen met grote ijver
Riep aan
Van Jezus en Maria
De heilige naam;

Hier op een heuvel op de vlakte
Zit de grote koningin
Die de goddelijke nakomelingen
In haar armen houdt.

Tot met heilig gezang
Toegewijden het droegen
Mensen en priesters
In de tempel.

Op dit aangename terrein
Het toegewijde beeld
Voorwaarts misschien onbekend
Verschijnt op een dag.

Of hij nu wel of niet gelooft
Hij die haar bewondert
Tevergeefs zucht hij niet
De sterke hulp.

En de herders rondom
Keken naar de kudde
Oh! wat een heerlijk gevoel
In hun harten.

En voor hem die hulde brengt
Om het hart te Roveran
O wat een genade en gunst
Hij moet hopen!

Het goede dat hij ervan krijgt
Of het goede dat hij ervan kreeg
Maakt geloof dat het niet kwam
Om haar heen.

En rond zijn vliegtuig
Laat hij olijfbomen komen
Die in een ander deel beroofd
Zijn van de vrucht.

Noch kon ik hier lachen
Nooit met sterfelijke tong
De glorie aan wat omhoog gaat
Nu van Maria.

Dan alle mensen
Om te concurreren
Van een plant zo zeldzaam
Een twijg;

Van het Vaticaan stuurt
De Hoge Pastoor schatten,
Waardoor berouwvolle harten
Vergeving hebben.

En in de nieuwe vrucht
Het voorteken zien
De vreemdeling laten zien
Dat ook hij ervan geniet.

En voor de berouwvolle en vatbare
Zijn fouten weent en verklaart
De Moeder verkrijgt en smeekt
Indult en genade.

Oh wat een lof
Van nabije volkeren
En van verre grenzen
Aan u, grote Moeder!

Noch ooit verzadigd
Interne gunsten alleen,
Profiteert ook de bodem
In Roverano;

Voor u de eeuwige Vader
Geest en goddelijke Zoon
Zie ons met een oog
Barmhartig.

Ach! Jullie met brandende harten
Kinderen en maagden
Zingen prachtige lofzangen
Naar de heilige tempel.

Moeder van de Schepper
Dat je vanuit de hemel hoort
In plaatsen zo kluizenaar
Nu bidden wij tot u,

Ze rennen naar jouw voorbeeld
Adellijken en burgers
Arme mensen en boeren
En andere volkeren.

Verwaardig je te tonen
Naar ons meelijwekkende
En liefdevolle nakomelingen
Bidden nog steeds;

En dat van daar tevreden
Dan zullen ze zeggen
Wat een ontlasting van zwoegen
Is hun hart.

Zodat op een gelukzalige dag
Onze zielen vliegen
Vol glorie en palmen
In Gods armen

Door een onbekende auteur.

Voor onze herinnering
en van toekomstige generaties herdrukt.

Van het heiligdom van Onze Lieve Vrouw van Roverano

Jaar 2015.

Vertaling vanuit Italiaans naar Nederlands, door Piet/er Bult, na een bezoek aan
het Heiligdom van Onze Lieve Vrouwe van Roverano in april 2024.

